

OCENA

**STARTU REPREZENTACJI POLSKI W WIOŚLARSTWIE
W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA
DO 23 LAT
ROTTERDAM
21-26.08.2016**

Rotterdam, The Netherlands

WWW.W

POLSKA
edf

POLSKA
edf

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata**

21 – 26 sierpnia 2016

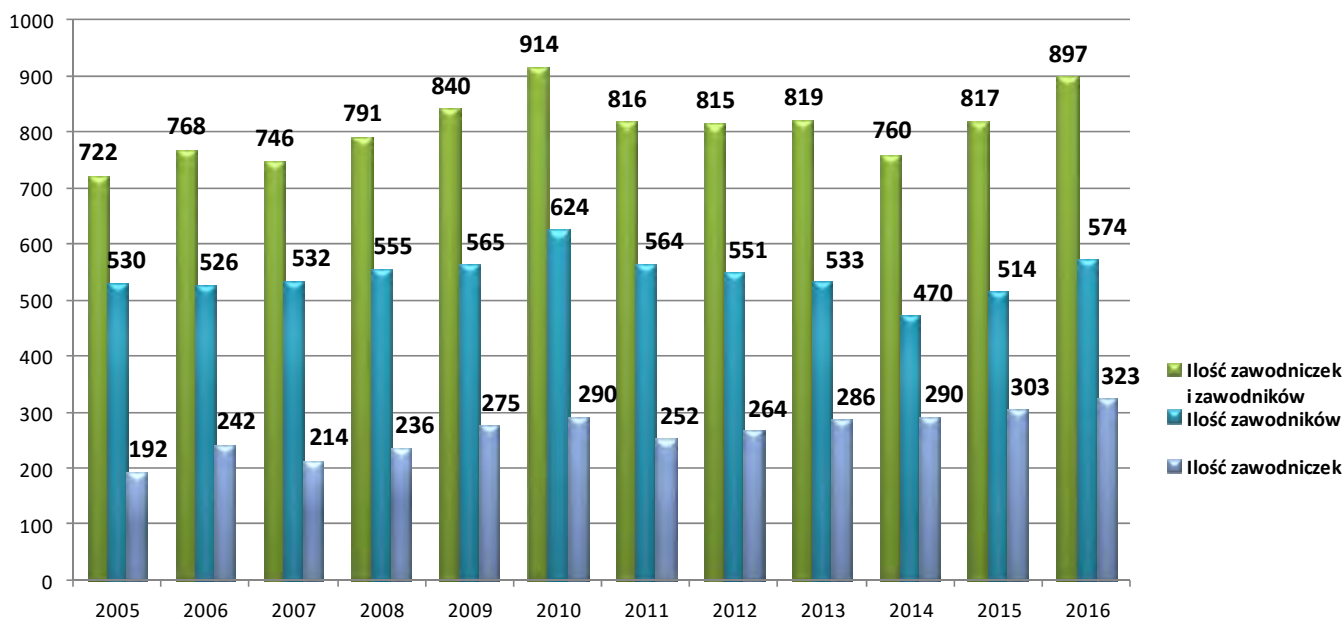
Rotterdam (Holandia)

I. WSTĘP

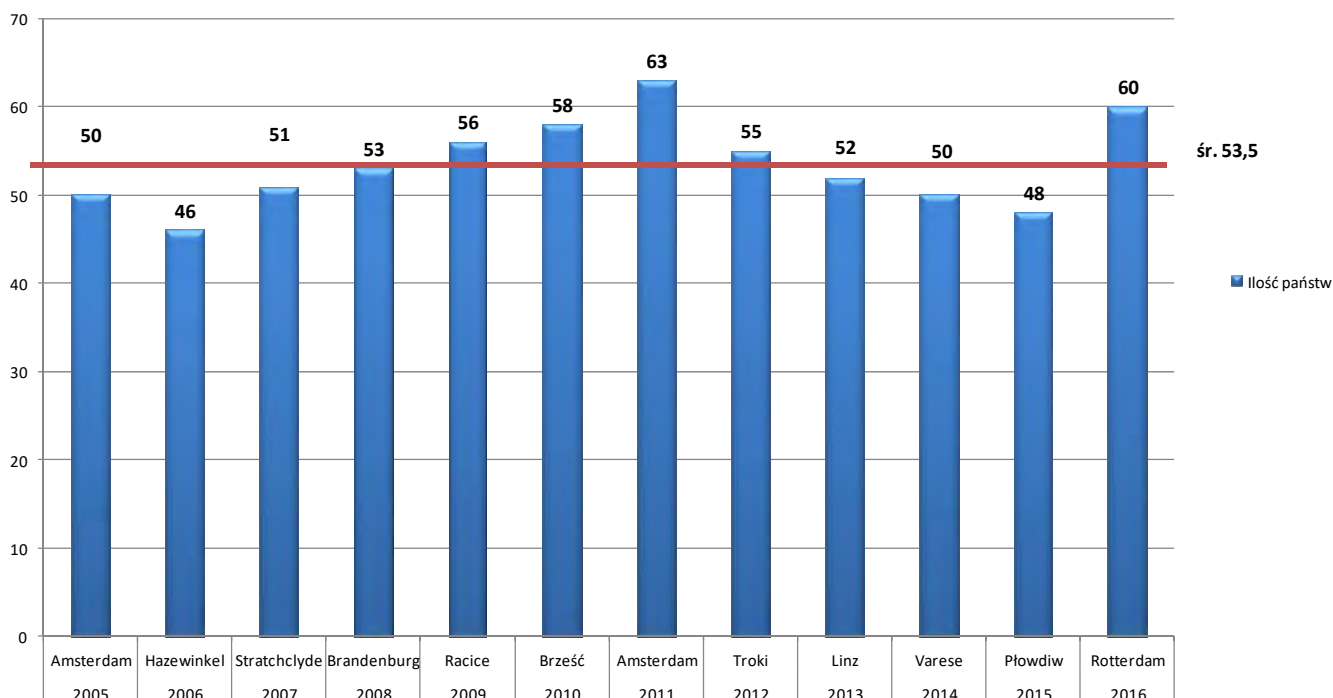
Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrane zostały w dniach 21-26 sierpnia w Rotterdamie, a więc dokładnie miesiąc później od tradycyjnego terminu rozgrywanych rok w rok w trzeci weekend lipca mistrzostw. Spowodowane to było głównie brakiem chętnych do ich organizacji, a poza tym ten sezon miał swoją specyfikę ze względu na Igrzyska Olimpijskie. Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrano wspólnie z Mistrzostwami Świata Juniorów i Mistrzostwami Świata Seniorów w konkurencjach nie objętych programem igrzysk i były dwunastymi z kolei rozegranymi pod tą nazwą. Geneza powołania Młodzieżowych Mistrzostw Świata sięga roku 1976. W latach 1976-1991 rozgrywana była impreza pod nazwą Mecz Seniorów, w której uczestniczyły młodzieżowe reprezentacje państw dawnego bloku gospodarczego Europy Zachodniej, który funkcjonował pod nazwą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (w skrócie EWG). W latach 1992-2000 dawny Mecz Seniorów zmienił nazwę na Puchar Narodów i był otwarty także dla państw spoza EWG pod warunkiem, że zostali członkiem osobnej organizacji o tej samej, co same regaty nazwie. Od 2001 roku nadzór merytoryczny nad imprezą przejęła Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA, nazywając ją początkowo Światowymi Regatami do lat 23, a od 2005 roku Młodzieżowymi Mistrzostwami Świata poniżej 23 lat. Była to pierwsza impreza rangi mistrzowskiej, międzynarodowej rozgrywana na tym akwenie.

Wystartowało w niej 897 zawodniczek i zawodników z sześćdziesięciu federacji w 319 osadach. Była to rekordowa ilość osad, natomiast pod względem ilości startujących zawodników i liczby państw druga z kolei, po Młodzieżowych Mistrzostwach Świata 2011 roku rozgrywanych także w Holandii, ale na torze Bosban w Amsterdamie.

Ilość zawodników i zawodniczek biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2016

Ilość państw biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2016

W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata rozgrywanych jest 21 konkurencji, a wśród nich

- 14 konkurencji olimpijskich, sześć kobiecych i osiem męskich

Konkurencje kobiece:

- jedyńka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sterniczki
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- jedyńka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sternika
- czwórka bez sternika
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sternika wagi lekkiej

- 7 konkurencji nieolimpijskich, trzy kobiece i cztery męskie

Konkurencje kobiece:

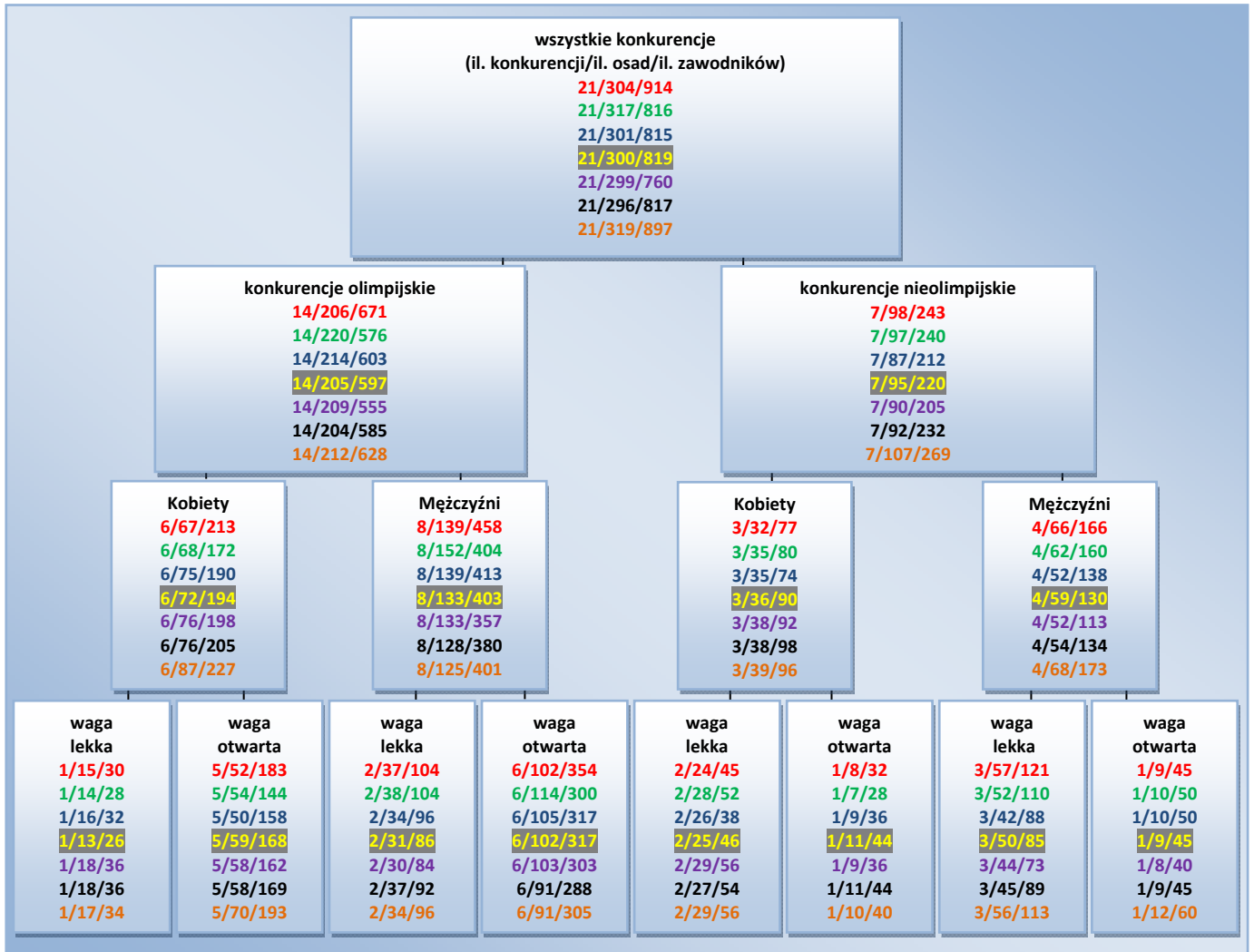
- jedyńka wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sterniczki

Konkurencje męskie:

- jedyńka wagi lekkiej
- dwójka bez sternika wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sternikiem

Wśród 21 rozgrywanych konkurencji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jest 9 konkurencji żeńskich, co stanowi 43% ogółu i podobny jest potencjalny udział kobiet w pełnej reprezentacji młodzieżowej, która liczy 69 zawodniczek i zawodników, a w tym 29 kobiet, stanowiąc 42% całości.

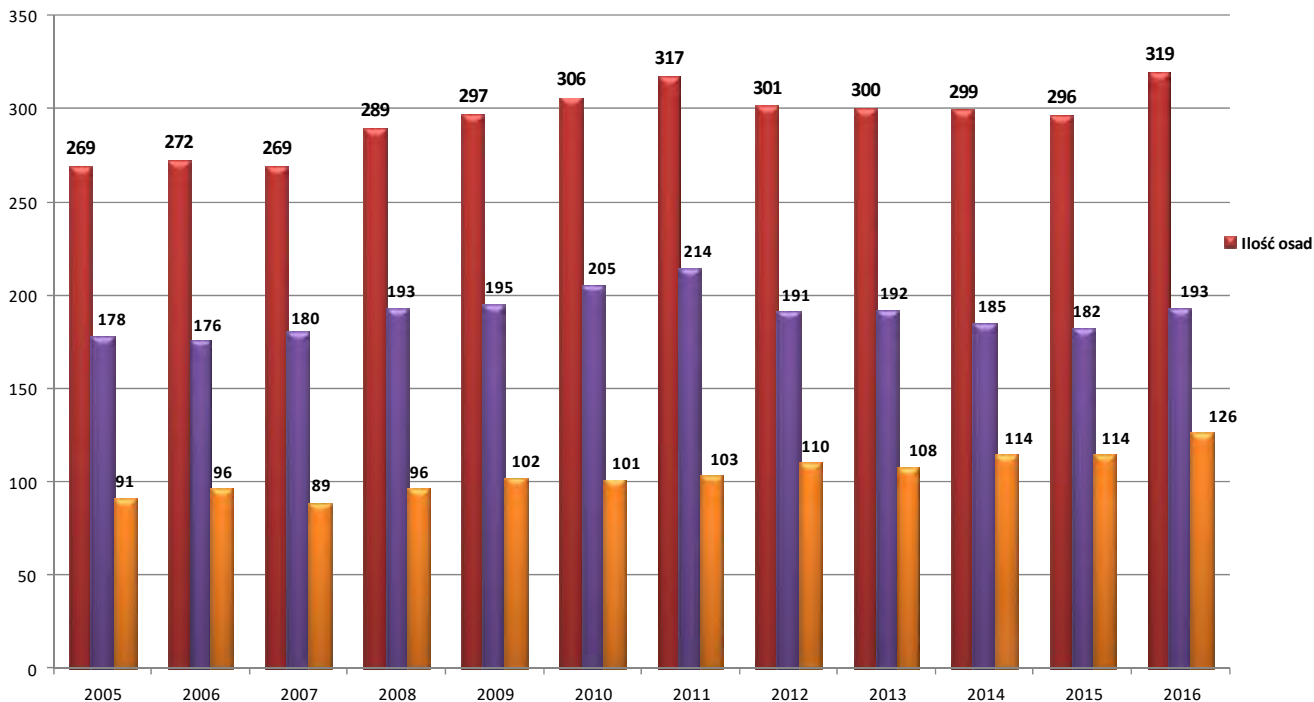
Łącznie zgłoszono 296 osad. Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Rotterdamie przedstawiono na poniższym diagramie, zestawiając go przy tym dla porównania z podobnymi danymi ostatnich sześciu lat, co pozwala na zaobserwowanie tendencji zmian w poszczególnych grupach.

- KOLOR CZERWONY** – 2010 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Brześciu
- KOLOR ZIELONY** – 2011 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Amsterdamie
- KOLOR GRANATOWY** – 2012 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Trokach
- KOLOR ŻÓŁTY** – 2013 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Linz
- KOLOR FIOLETOWY** – 2014 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Varese
- KOLOR CZARNY** – 2015 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Płowdiw
- KOLOR POMARAŃCZOWY** – 2016 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Rotterdamie

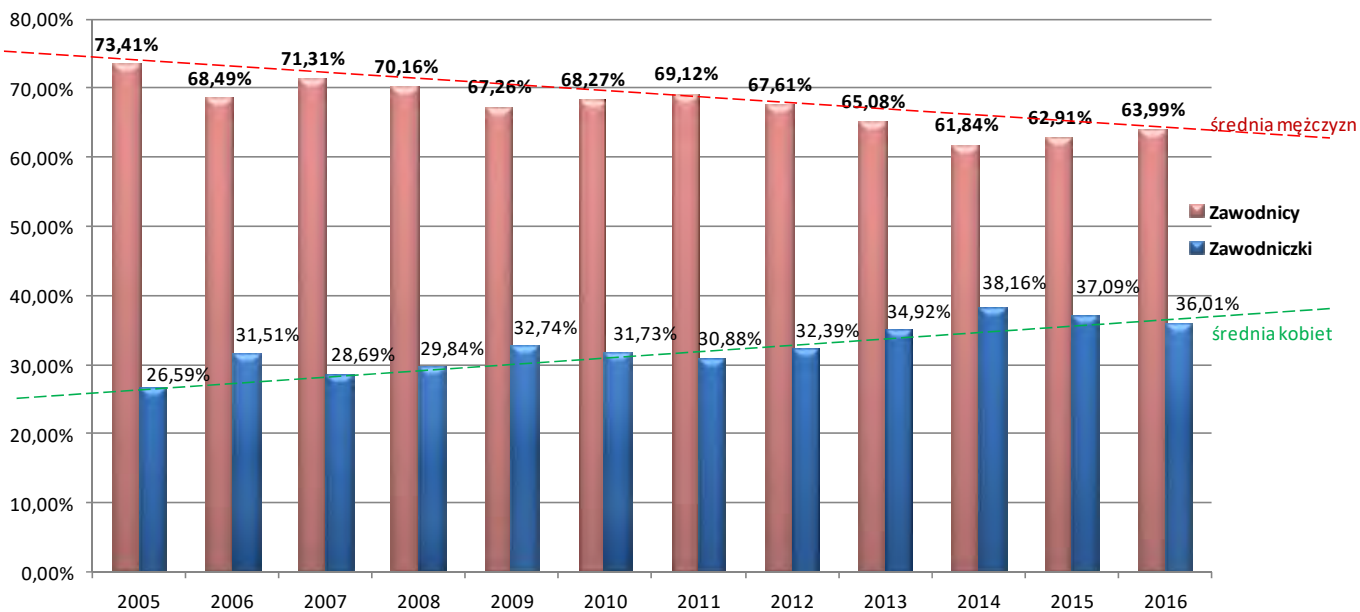
Analizując ilości osad, także w rozbiciu na osady żeńskie i męskie widać przyrost liczby startujących osad w przestrzeni dwunastu lat, z tym, że dynamiczniejszy jest przyrost ilości osad żeńskich - z 91 w pierwszym roku rozgrywania Młodzieżowych Mistrzostw Świata do 126 w roku bieżącym (wzrost o 33 osady). Natomiast wśród mężczyzn ze 178 osad startujących w pierwszych mistrzostwach w 2005 roku wzrost wynosi jedynie 15 załóg.

Ilość osad biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2016

Jeszcze korzystniej na rzecz kobiet wygląda procentowy ich udział w ogólnej ilości startujących w kolejnych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

Procentowy udział zawodniczek i zawodników wśród biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2016

Największa ilość zgłoszonych osad była w tym roku kolejno w następujących konkurencjach.

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	27
2	Jedynka mężczyzn	26
3	Jedynka kobiet	25
4-5	Jedynka wagi lekkiej kobiet Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	20
6	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	17
8	Czwórka podwójna mężczyzn	16
8-10	Dwójka podwójna kobiet Dwójka podwójna mężczyzn Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	15
11-12	Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	14
13-14	Czwórka bez sternika mężczyzn Ósemka mężczyzn	13
15	Czwórka ze sternikiem mężczyzn	12
16-17	Dwójka bez sterniczki kobiet Czwórka podwójna kobiet	11
18	Czwórka bez sterniczki kobiet	10
19	Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet	9
20-21	Dwójka bez sternika mężczyzn Ósemka kobiet	8

Tym razem najwięcej zgłoszono do wszystkich czterech jedynek oraz dwójek podwójnych wagi lekkiej. Taki obraz jest wykładnikiem możliwości wielu państw mniejszych, a szczególnie federacji z Azji i Ameryki Łacińskiej. Na końcu tego zestawienia, pomimo ogólnej tendencji wzrostu ilości startujących kobiet i ich procentowego udziału w ogólnej liczbie startujących zawodników, wśród sześciu konkurencji znalazło się aż pięć żeńskich. A tradycyjnie na ostatnim miejscu uplasowała się żeńska ósemka, choć i tak wystartowało ich o dwie więcej niż w roku ubiegłym.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	21
3	Włochy	18
4	Wielka Brytania	14
5	Kanada	12
6-7	Austria, Rosja	11
8-10	Czechy, Dania, Francja	10
11-15	Chiny, Holandia, Norwegia, Polska , Szwajcaria	9
16-19	Australia, Nowa Zelandia, Rumunia, Węgry	8
20-23	Białoruś, Hiszpania, Japonia, Ukraina	6
24-25	Chorwacja, Grecja	5
26-30	Litwa, Łotwa, Portugalia, Południowa Afryka, Szwecja	4
31-37	Belgia, Estonia, Irlandia, Meksyk, Serbia, Słowenia, Tunezja	3
38-43	Algieria, Chile, Izrael, Maroko, Mołdawia, Turcja	2
44-60	Argentyna, Brazylia, Bułgaria, Finlandia, Gruzja, Indonezja, Irak, Kazachstan, Monako, Namibia, Paragwaj, Peru, Salwador, Słowacja, Tajlandia, Uganda, Zimbabwe	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	9
3	Chiny	7
4-5	Kanada, Włochy	6
6-9	Dania, Rosja, Rumunia, Wielka Brytania	5
10-15	Australia, Holandia, Norwegia, Nowa Zelandia, Polska , Szwajcaria	4
16-21	Austria, Czechy, Francja, Hiszpania, Ukraina, Węgry	3
22-27	Białoruś, Chorwacja, Grecja, Japonia, Łotwa, Szwecja	2
28-42	Bułgaria, Chile, Izrael, Litwa, Maroko, Meksyk, Mołdawia, Namibia, Paragwaj, Południowa Afryka, Portugalia, Salwador, Słowenia, Tunezja, Uganda	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	12
4	Wielka Brytania	9
5	Austria	8
6-7	Czechy, Francja	7
8-9	Kanada, Rosja	6
10-15	Dania, Holandia, Norwegia, Polska , Szwajcaria, Węgry	5
16-19	Australia, Białoruś, Japonia, Nowa Zelandia	4
20-31	Belgia, Chorwacja, Estonia, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Południowa Afryka, Portugalia, Rumunia, Serbia, Ukraina	3
32-39	Algieria, Chiny, Łotwa, Meksyk, Słowenia, Szwecja, Tunezja, Turcja	2
40-55	Argentyna, Brazylia, Chile, Finlandia, Gruzja, Indonezja, Irak, Izrael, Kazachstan, Maroko, Mołdawia, Monako, Peru, Słowacja, Tajlandia, Zimbabwe	1

Maksymalną ilość osad do tegorocznych mistrzostw zgłosili Niemcy i Amerykanie. Niemiecka federacja wioślarska, każdego roku do wszystkich imprez mistrzowskich zgłasza komplet osad. Może sobie na to pozwolić, mając w swoim kraju 490 klubów wioślarskich i ponad 80 tys. wioślarzy. Co innego natomiast, kto finansuje przygotowania i start poszczególnych osad. Niemiecka federacja z pieniędzy budżetowych pokrywa jedynie koszty osad w konkurencjach olimpijskich.

- Wśród pierwszych czterech federacji w tym roku w tym rankingu znalazły się cztery te same państwa i w takiej samej kolejności jak w ubiegłorocznych mistrzostwach.
- Ponad ¼ uczestniczących państw zgłosiło tylko po jednej osadzie.
- Pięć federacji – Bułgaria, Namibia, Paragwaj, Salwador i Uganda miało w swojej reprezentacji tylko osady kobiece.
- Aż 19 federacji – Belgia, Estonia, Serbia, Słowenia, Irlandia, Słowacja, Finlandia, Monako, Turcja i Gruzja z Europy; Argentyna i Brazylia z Ameryki Łacińskiej; Indonezja, Irak, Kazachstan, Tajlandia z Azji; Zimbabwe, Algieria i Tunezja z Afryki miało w swojej reprezentacji tylko osady męskie.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	14
3	Włochy	12
4	Rosja	10
5	Wielka Brytania	9
6	Polska	8
7-9	Czechy, Francja, Kanada	7
10-14	Australia, Dania, Norwegia, Nowa Zelandia, Węgry	6
15-22	Austria, Chiny, Chorwacja, Hiszpania, Holandia, Rumunia, Szwajcaria, Ukraina	5
23-24	Litwa, Łotwa	4
25-28	Białoruś, Grecja, Japonia, Południowa Afryka	3
29-36	Belgia, Chile, Estonia, Izrael, Serbia, Słowenia, Szwecja, Tunezja	2
37-54	Algieria, Argentyna, Bułgaria, Finlandia, Indonezja, Irlandia, Kazachstan, Maroko, Meksyk, Monako, Namibia, Paragwaj, Peru, Portugalia, Salwador, Słowacja, Turcja, Zimbabwe	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	6
3	Rosja	5
4-8	Australia, Chiny, Kanada, Nowa Zelandia, Włochy	4
9-14	Dania, Norwegia, Polska , Rumunia, Węgry, Wielka Brytania	3
15-23	Chorwacja, Czechy, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Łotwa, Szwajcaria, Ukraina	2
24-37	Austria, Białoruś, Bułgaria, Chile, Izrael, Japonia, Litwa, Maroko, Namibia, Paragwaj, Salwador, Słowenia, Szwecja, Tunezja	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	8
4	Wielka Brytania	6
5-8	Czechy, Francja, Polska , Rosja	5
9	Austria	4
10-20	Chorwacja, Dania, Hiszpania, Holandia, Kanada, Litwa, Norwegia, Południowa Afryka, Szwajcaria, Ukraina, Węgry	3
21-29	Australia, Belgia, Białoruś, Estonia, Japonia, Łotwa, Nowa Zelandia, Rumunia, Serbia	2
30-49	Algieria, Argentyna, Chile, Chiny, Finlandia, Grecja, Indonezja, Irlandia, Izrael, Kazachstan, Meksyk, Monako, Peru, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Tunezja, Turcja, Zimbabwe	1

Wśród 60 startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata federacji wioślarskich – 54 miało swoje załogi w konkurencjach olimpijskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	7
3-4	Austria, Włochy	6
5-6	Kanada, Wielka Brytania	5
7-10	Chiny, Dania, Holandia, Szwajcaria	4
11-17	Białoruś, Czechy, Francja, Japonia, Norwegia, Portugalia, Rumunia	3
18-25	Australia, Grecja, Irlandia, Meksyk, Mołdawia, Nowa Zelandia, Szwecja, Węgry	2
26-43	Algieria, Belgia, Brazylia, Estonia, Gruzja, Hiszpania, Irak, Maroko, Polska , Południowa Afryka, Rosja, Serbia, Słowenia, Tajlandia, Tunezja, Turcja, Uganda, Ukraina	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Chiny, Niemcy, USA	3
4-11	Austria, Dania, Holandia, Kanada, Rumunia, Szwajcaria, Wielka Brytania, Włochy	2
12-25	Białoruś, Czechy, Francja, Hiszpania, Japonia, Meksyk, Mołdawia, Norwegia, Polska , Południowa Afryka, Portugalia, Szwecja, Uganda, Ukraina	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Austria, Niemcy, USA, Włochy	4
5-6	Kanada, Wielka Brytania	3
7-20	Australia, Białoruś, Czechy, Dania, Francja, Grecja, Holandia, Irlandia, Japonia, Norwegia, Nowa Zelandia, Portugalia, Szwajcaria, Węgry	2
21-38	Algieria, Belgia, Brazylia, Chiny, Estonia, Gruzja, Irak, Maroko, Meksyk, Mołdawia, Rosja, Rumunia, Serbia, Słowenia, Szwecja, Tajlandia, Tunezja, Turcja	1

- Sześć reprezentacji – Brazylia, Irak, Gruzja, Mołdawia, Tajlandia i Uganda zgłosiło swoje osady wyłącznie w konkurencjach nieolimpijskich.
- Siedemnaście federacji miało swoje załogi tylko w konkurencjach olimpijskich.

Do tej ostatniej grupy należy z reguły także Polska, jednak tym razem zgłosiliśmy „nieolimpijską” żeńską czwórkę bez sterniczki, która znajduje się jednak wśród konkurencji, które są wstępnie proponowane do programu Igrzysk Olimpijskich 2020 roku w Tokio. W poprzednich latach na koszt budżetu państwa wystawialiśmy nasze osady jedynie w konkurencjach olimpijskich z wyjątkiem osad rezerwowych. Jak widać z zestawienia ilości osad w konkurencjach tzw. „nieolimpijskich” aż 42 % federacji zgłosiło jedynie po jednej osadzie na siedem ogólnie rozgrywanych w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

Od momentu rozgrywania tej imprezy pod nazwą Młodzieżowych Mistrzostw Świata, czyli od 2005 roku przez dwanaście lat Polska zgłaszała w większości po 7-8 osad. Tegoroczne mistrzostwa były więc pod tym względem rekordowe.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2016

Rok	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ogółem	8	8	8	6	6	5	7	7	7	7	7	9
Kobiety	3	3	4	3	3	2	2	3	3	3	3	4
Mężczyźni	5	5	4	3	3	3	5	4	4	4	4	5

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	69
3	Wielka Brytania	57
4	Włochy	55
5	Francja	47
6	Australia	38
7	Rosja	37
8-9	Kanada, Nowa Zelandia	33
10-11	Czechy, Polska	32
12	Austria	30
13	Rumunia	27
14-15	Holandia, Ukraina	26
16	Chiny	23
17	Szwajcaria	22
18	Dania	20
19	Hiszpania	19
20	Norwegia	18
21	Białoruś	17
22	Węgry	13
23	Japonia	12
24-25	Grecja, Serbia	11
26-27	Chorwacja, Irlandia	10
28-29	Łotwa, Portugalia	8
30-31	Południowa Afryka, Szwecja	7
32-33	Chile, Litwa	6
34-35	Belgia, Tunezja	5
36-40	Argentyna, Estonia, Kazachstan, Meksyk, Słowenia	4
41	Turcja	3
42-47	Algieria, Indonezja, Izrael, Maroko, Mołdawia, Słowacja	2
48-60	Brazylia, Bułgaria, Finlandia, Gruzja, Irak, Monako, Namibia, Paragwaj, Peru, Salwador, Tajlandia, Uganda, Zimbabwe	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	29
3	Wielka Brytania	23
4	Chiny	19
5	Francja	17
6-8	Australia, Nowa Zelandia, Rosja	16
9	Włochy	15
10	Rumunia	13
11-12	Kanada, Polska	12
13	Czechy	11
14	Dania	10
15	Ukraina	9
16-17	Holandia, Szwajcaria	8
18	Austria	7
19-20	Białoruś, Norwegia	6
21	Węgry	5
22	Hiszpania	4
23-26	Chorwacja, Grecja, Japonia, Łotwa	3
27-30	Chile, Słowenia, Szwecja, Tunezja	2
31-42	Bułgaria, Izrael, Litwa, Maroko, Meksyk, Mołdawia, Namibia, Paragwaj, Południowa Afryka, Portugalia, Salwador, Uganda	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	40
4	Wielka Brytania	34
5	Francja	30
6	Austria	23
7	Australia	22
8-10	Czechy, Kanada, Rosja	21
11	Polska	20
12	Holandia	18
13-14	Nowa Zelandia, Ukraina	17
15	Hiszpania	15
16-17	Rumunia, Szwajcaria	14
18	Norwegia	12
19-20	Białoruś, Serbia	11
21-22	Dania, Irlandia	10
23	Japonia	9
24-25	Grecja, Węgry	8
26-27	Chorwacja, Portugalia	7
28	Południowa Afryka	6
29-32	Belgia, Litwa, Łotwa, Szwecja	5
33-37	Argentyna, Chile, Chiny, Estonia, Kazachstan	4
38-40	Meksyk, Tunezja, Turcja	3
41-44	Algieria, Indonezja, Słowacja, Słowenia	2
45-55	Brazylia, Finlandia, Gruzja, Irak, Izrael, Maroko, Mołdawia, Monako, Peru, Tajlandia, Zimbabwe	1

Kompletna reprezentacja na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata liczy 69 osób w tym 29 zawodniczek i 40 zawodników. O wielkości liczebnej poszczególnych reprezentacji głównie stanowią ósemki. Wśród 60-ciu startujących reprezentacji dziewięć największych z nich miało w swoich szeregach niemalże połowę (438 osób) wszystkich startujących. Wśród kobiet osiem pierwszych reprezentacji, a wśród mężczyzn dziesięć.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	48
3	Wielka Brytania	39
4	Włochy	38
5	Rosja	36
6	Francja	34
7	Australia	29
8-9	Czechy, Polska	28
10	Nowa Zelandia	24
11	Ukraina	22
12	Rumunia	21
13-14	Hiszpania, Holandia	18
15	Kanada	17
16	Austria	13
17-19	Chiny, Dania, Norwegia	12
20-22	Chorwacja, Szwajcaria, Węgry	10
23-24	Japonia, Łotwa	8
25	Białoruś	7
26-29	Chile, Litwa, Południowa Afryka, Serbia	6
30	Grecja	5
31-35	Argentyna, Belgia, Irlandia, Kazachstan, Tunezja	4
36-37	Estonia, Słowenia	3
38-43	Indonezja, Izrael, Meksyk, Portugalia, Słowacja, Szwecja	2
44-54	Algieria, Bułgaria, Finlandia, Maroko, Monako, Namibia, Paragwaj, Peru, Salwador, Turcja, Zimbabwe	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	20
3-5	Australia, Nowa Zelandia, Rosja	16
6	Wielka Brytania	15
7	Francja	13
8-10	Chiny, Czechy, Włochy	10
11-12	Polska, Rumunia	8
13	Kanada	7
14-17	Dania, Norwegia, Ukraina, Węgry	5
18-23	Chorwacja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Łotwa, Szwajcaria	3
24-29	Austria, Białoruś, Chile, Japonia, Słowenia, Tunezja	2
30-37	Bułgaria, Izrael, Litwa, Maroko, Namibia, Paragwaj, Salwador, Szwecja	1

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	28
4	Wielka Brytania	24
5	Francja	21
6-7	Polska, Rosja	20
8	Czechy	18
9	Ukraina	17
10-11	Hiszpania, Holandia	15
12-13	Australia, Rumunia	13
14	Austria	11
15	Kanada	10
16	Nowa Zelandia	8
17-20	Chorwacja, Dania, Norwegia, Szwajcaria	7
21-23	Japonia, Południowa Afryka, Serbia	6
24-27	Białoruś, Litwa, Łotwa, Węgry	5
28-32	Argentyna, Belgia, Chile, Irlandia, Kazachstan	4
33	Estonia	3
34-40	Chiny, Grecja, Indonezja, Meksyk, Portugalia, Słowacja, Tunezja	2
41-49	Algieria, Finlandia, Izrael, Monako, Peru, Słowenia, Szwecja, Turcja, Zimbabwe	1

Pełna reprezentacja w konkurencjach olimpijskich to 20 zawodniczek, w tym jedna sterniczka i 28 zawodników, w tym także jeden sternik. W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata ilość konkurencji olimpijskich jest identyczna jak w Igrzyskach Olimpijskich. Podobnie jak wśród wszystkich startujących zawodniczek i zawodników także w konkurencjach olimpijskich dziewięć największych liczebnie federacji miało ponad 50 % ścigających się w nich osób. Siedem w konkurencjach kobiecych i dziewięć w konkurencjach męskich.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	21
3	Wielka Brytania	18
4-5	Austria, Włochy	17
6	Kanada	16
7	Francja	13
8	Szwajcaria	12
9	Chiny	11
10	Białoruś	10
11-12	Australia, Nowa Zelandia	9
13-14	Dania, Holandia	8
15-19	Grecja, Irlandia, Norwegia, Portugalia, Rumunia	6
20-21	Serbia, Szwecja	5
22-25	Czechy, Japonia, Polska, Ukraina	4
26	Węgry	3
27-29	Meksyk, Mołdawia, Turcja	2
30-43	Algieria, Belgia, Brazylia, Estonia, Gruzja, Hiszpania, Irak, Maroko, Południowa Afryka, Rosja, Słowenia, Tajlandia, Tunezja, Uganda	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE KOBIEC

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Chiny, Niemcy, USA	9
4	Wielka Brytania	8
5-11	Austria, Dania, Holandia, Kanada, Rumunia, Szwajcaria, Włochy	5
12-15	Białoruś, Francja, Polska, Ukraina	4
16-25	Czechy, Hiszpania, Japonia, Mołdawia, Meksyk, Norwegia, Południowa Afryka, Portugalia, Szwecja, Uganda	1

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE MĘCZYCZYN

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Austria, Niemcy, USA, Włochy	12
5	Kanada	11
6	Wielka Brytania	10
7-9	Australia, Francja, Nowa Zelandia	9
10	Szwajcaria	7
11-13	Białoruś, Grecja, Irlandia	6
14-16	Norwegia, Portugalia, Serbia	5
17	Szwecja	4
18-22	Czechy, Dania, Holandia, Japonia, Węgry	3
23-24	Chiny, Turcja	2
25-38	Algieria, Belgia, Brazylia, Estonia, Gruzja, Irak, Maroko, Meksyk, Mołdawia, Rosja, Rumunia, Słowenia, Tajlandia, Tunezja	1

W konkurencjach nieolimpijskich pełna reprezentacja ma 21 zawodniczek i zawodników. Różnica pomiędzy konkurencjami Młodzieżowych Mistrzostw Świata, a Mistrzostwami Świata Seniorów jest tylko w męskich wioślach długich wagi otwartej. Zamiast dwójki ze sternikiem w grupie młodzieżowej rozgrywana jest czwórka ze sternikiem. Wśród 43 państw mających swoich przedstawicieli w tych konkurencjach, osiem pierwszych osad wśród wielkości federacji miało w swoich reprezentacjach ponad połowę wszystkich startujących.

Pod względem ilości startujących zawodniczek i zawodników w polskiej reprezentacji była to jedna z największych ilości w dotychczas rozgrywanych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata od 2005 roku. Po części jest to wynikiem od wielu lat prowadzonej przez pion szkolenia PZTW polityki wobec tej grupy wiekowej. Podstawową zasadą przyjmowaną przed kolejnym sezonem, aby budować największe osady w każdej z czterech grup treningowych tzn. kobiety – waga lekka i otwarta i podobnie mężczyźni – waga lekka i otwarta. Oczywiście zdecydowany priorytet mają konkurencje olimpijskie ze względu na sposób finansowania działań szkoleniowych z budżetu Ministerstwa Sportu. Podstawą takiego założenia jest utrzymanie w szkoleniu i w wioślarstwie jak największej grupy zawodniczej w tym najtrudniejszym okresie pomiędzy współzawodnictwem w juniorach i seniorach ze względów poziomu sportowego, zmiany systemu nauki ze szkoły średniej na bardziej samodzielne studia oraz wielu gromadzących się w tym wieku spraw osobistych.

Oczywiście, że nie zawsze udaje się zbudować w dużą, wieloosobową osadę na dobrym poziomie. Wtedy pozostaje dylemat i podjęcie decyzji o zgłoszeniu mniejszej, o lepszym poziomie załogi czy też nie wysyłaniu danego roku nikogo w tej grupie na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata. Wysyłanie natomiast kolejnych osad w danej grupie szkoleniowej zależy przede wszystkim od jej poziomu sportowego.

**ILOŚĆ STARTUJĄCYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W REPREZENTACJI POLSKI
W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2016**

Rok	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Ogółem	29	26	33	30	27	22	28	26	29	31	24	32
Kobiety	7	7	14	13	12	5	5	7	10	15	8	12
Mężczyźni	29	19	19	17	15	17	23	19	19	16	16	20

Niemalże rekordowa liczba osób w tegorocznej reprezentacji jest wynikiem zgłoszenia męskiej ósemki i łącznie aż czterech czwórek. Średnia ilość wszystkich startujących osób w latach 2005-2016 wynosi 27,72, wśród kobiet 9,36 i 18,27 wśród mężczyzn. Procentowy udział w reprezentacji kobiet wynosił w tym roku 37,5% i był wyższy od średniej.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	16
2-3	Wielka Brytania, Włochy	12
4	USA	9
5	Australia	6
6-9	Francja, Holandia, Nowa Zelandia, Rumunia	5
10-13	Kanada, Polska , Południowa Afryka, Szwecja	4
14-18	Austria, Chiny, Norwegia, Rosja, Szwajcaria	3
19-24	Belgia, Białoruś, Czechy, Dania, Irlandia, Meksyk	2
25-32	Grecja, Hiszpania, Japonia, Litwa, Serbia, Słowacja, Ukraina, Turcja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	8
2	USA	5
3-5	Australia	4
	Wielka Brytania	
	Włochy	
6-7	Holandia	3
	Rumunia	
8-14	Białoruś	2
	Chiny	
	Francja	
	Kanada	
	Nowa Zelandia	
	Rosja	
	Szwecja	
15-23	Austria	1
	Czechy	
	Dania	
	Litwa	
	Meksyk	
	Norwegia	
	Polska	
	Południowa Afryka	
	Szwajcaria	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Niemcy	8
	Wielka Brytania	
4	Włochy	4
	USA	
5-8	Francja	3
	Nowa Zelandia	
	Polska	
9-18	Południowa Afryka	2
	Australia	
	Austria	
	Belgia	
	Holandia	
	Irlandia	
	Kanada	
	Norwegia	
	Rumunia	
Szwajcaria		
19-30	Szwecja	1
	Chiny, Czechy, Dania, Grecja, Hiszpania, Japonia, Meksyk, Rosja, Serbia, Słowacja, Turcja, Ukraina	

32 federacjom udało się wprowadzić swoje osady do ostatecznej rozgrywki o medale w finale A. Największą ilość osad do finałów A wprowadzili Niemcy, mając ich 16 na 21 rozgrywanych ogółem konkurencji. Na drugiej pozycji znaleźli się Brytyjczycy i Włosi, a dalej Amerykanie. Należy pamiętać jednak, że Niemcy i Amerykanie zgłosili swoje osady do wszystkich konkurencji. Brytyjczycy do czternastu, a Włosi do osiemnastu. Największą skuteczność finałową z tych państw osiągnęli więc Brytyjczycy (85,7%), Niemcy (76,2%), Włosi (66,7%), a Amerykanie tylko 42,9%. Wśród kobiet Niemcom nie udało się zakwalifikować do finału jednej załogi – jedynkarki wagi lekkiej, a wszystkie jakie zgłosili do mistrzostw załogi żeńskiej do finału A zakwalifikowali: Australijczycy, Białorusini, Szwedzi i Południowa Afryka. Wśród mężczyzn najsukuteczniejsi byli Brytyjczycy, którzy tylko jednej swojej osady nie zdołali zakwalifikować do finału A – dwójki bez sternika. Natomiast wszystkie swoje osady męskie, jakie zgłosili do mistrzostw, mieli w finale Słowacy – jedną, Szwedzi – dwie i Południowa Afryka – trzy. Te trzy federacje osiągnęły jako jedyni 100% skuteczność finałową. Można więc powiedzieć, że ich trenerzy mieli doskonałą orientację o wartości swoich podopiecznych. Polska znalazła się pod względem skuteczności dokładnie w połowie zestawienia, mając 44,4 %.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	12
2	Włochy	8
3	Wielka Brytania	7
4	USA	6
5	Australia	5
6-8	Nowa Zelandia, Polska , Rumunia	4
9-12	Francja, Holandia, Południowa Afryka, Rosja	3
13-18	Austria, Czechy, Dania, Kanada, Norwegia, Szwecja	2
19-28	Belgia, Białoruś, Chiny, Hiszpania, Japonia, Litwa, Serbia, Słowacja, Szwajcaria, Ukraina	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	6
2-3	Australia USA	4
4	Włochy	3
5-8	Nowa Zelandia Rumunia Rosja Wielka Brytania	2
9-19	Białoruś Chiny Czechy Dania Francja Holandia Kanada Litwa Norwegia Polska Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	6
2-3	Wielka Brytania Włochy	5
4-5	Polska Południowa Afryka	3
6-11	Austria Francja Holandia Nowa Zelandia Rumunia USA	2
12-25	Australia Belgia Czechy Dania Hiszpania Japonia Kanada Norwegia Rosja Serbia Słowacja Szwajcaria Szwecja Ukraina	1

28 federacji z 54, które zgłosiły swoje załogi do konkurencji olimpijskich miało choć jedną osadę w finale A. 19 państw z 37 wśród kobiet i 25 z 49 wśród mężczyzn. Można więc powiedzieć, że połowa federacji biorących udział w rywalizacji w konkurencjach olimpijskich. Na wyróżnienie zasługuje tu przede wszystkim żeńska reprezentacja Niemców, których wszystkie osady wystartowały ostatecznie do walki o medale. Najwięcej osad „zgubiła” w eliminacjach Rosja, gdyż z 10 zgłoszonych do rywalizacji na starcie finałów A stanęły jedynie trzy załogi.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Wielka Brytania	5
2-3	Niemcy, Włochy	4
4	USA	3
5-12	Chiny, Francja, Holandia, Irlandia, Kanada, Meksyk, Szwajcaria, Szwecja	2
13-22	Australia, Austria, Belgia, Białoruś, Grecja, Norwegia, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Rumunia, Turcja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Holandia	2
	Niemcy	
	Wielka Brytania	
4-15	Austria	1
	Białoruś	
	Chiny	
	Francja	
	Kanada	
	Meksyk	
	Południowa Afryka	
	Rumunia	
	Szwajcaria	
	Szwecja	
	USA	
Włochy		

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Wielka Brytania	3
	Włochy	
3-5	Irlandia	2
	Niemcy	
	USA	
6-17	Australia	1
	Belgia	
	Chiny	
	Francja	
	Grecja	
	Kanada	
	Meksyk	
	Norwegia	
	Nowa Zelandia	
	Szwajcaria	
	Szwecja	
Turcja		

Również w konkurencjach nieolimpijskich połowa federacji, które zgłosiły do nich swoje załogi zdołała do finałów A zakwalifikować co najmniej jedną osadę. Najlepsze w nich osady wystawili Brytyjczycy, gdyż wszystkie ich załogi, które startowały w Rotterdamie stanęły ostatecznie do walki o medale. Wśród kobiet 60% federacji miało swoje osady w finale A, natomiast wśród mężczyzn niespełna 45%.

Nasze wioślarstwo w rozegranych dotychczas dwunastu Młodzieżowych Mistrzostwach Świata maksymalnie w finale A miało sześć osad w 2007 roku w szkockim Strathclyde. W tych też mistrzostwach nasza reprezentacja osiągnęła najwyższą bo 75% skuteczność finałową (stosunek ilości osad w finale do wszystkich startujących załóg w danych mistrzostwach danego kraju). Dwukrotnie (w 2006 – Hazewinkel i 2011 – Amsterdam) mieliśmy po pięć osad w finałach A. Natomiast najwięcej, bo pięciokrotnie nasza reprezentacja miała, podobnie jak w tym roku, cztery załogi w finałach A. Niestety w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata ze względu na jedną z większych naszych reprezentacji osiągnęliśmy jedną z niższych, 44,4% skuteczność finałową.

**ILOŚĆ POLSKICH OSAD W FINAŁACH A ORAZ PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA POLSKIEJ
REPREZENTACJI W LATACH 2005-2016**

Rok	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006	2005
Ogółem	4	4	3	3	4	5	3	2	4	6	5	4
Kobięcych	1	2	2	2	1	1	1	1	2	4	3	1
Męskich	3	2	1	1	3	4	2	1	2	2	2	3
% skuteczność finałowa reprezentacji	44,4 %	57,1 %	42,9 %	42,9 %	57,1 %	71,4 %	60 %	33,3 %	66,7 %	75 %	62,5 %	50 %

Można więc zaryzykować tezę, że polskiego wioślarstwa w grupie młodzieżowej nie stać na większą reprezentację na poziomie finałowym, a kolejne załogi zgłaszane do tych mistrzostw stanowiłyby jedynie statystyczne tło.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	9
2	Włochy	8
3	Wielka Brytania	6
4	Holandia	5
5	Nowa Zelandia	4
6-7	Francja, USA	3
8-13	Australia, Meksyk, Polska , Rumunia, Rosja, Szwajcaria	2
14-26	Austria, Belgia, Białoruś, Czechy, Grecja, Hiszpania, Kanada, Litwa, Norwegia, Południowa Afryka, Serbia, Szwecja, Turcja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-3	Holandia	3
	Niemcy	
	Włochy	
4-7	Rosja	2
	Rumunia	
	USA	
	Wielka Brytania	
8-17	Białoruś	1
	Francja	
	Kanada	
	Litwa	
	Meksyk	
	Nowa Zelandia	
	Polska	
	Południowa Afryka	
	Szwajcaria	
	Szwecja	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	6
2	Włochy	5
3	Wielka Brytania	4
4	Nowa Zelandia	3
5-7	Australia	2
	Francja	
	Holandia	
8-19	Austria	1
	Belgia	
	Czechy	
	Grecja	
	Hiszpania	
	Meksyk	
	Norwegia	
	Polska	
	Serbia	
	Szwajcaria	
	Turcja	
USA		

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Meksyk	66,7 %	2/3
2	Holandia	55,5 %	5/9
3-4	Nowa Zelandia	50 %	4/8
	Turcja		1/2
5	Włochy	44,4 %	8/18
6-7	Niemcy	42,9 %	9/21
	Wielka Brytania		6/14
8-9	Belgia	33,3 %	1/3
	Serbia		1/3
10	Francja	30 %	3/10
11-15	Australia	25 %	2/8
	Litwa		1/4
	Południowa Afryka		1/4
	Rumunia		2/8
16-17	Polska	22,2 %	2/9
	Szwajcaria		2/9
18	Grecja	20 %	1/5
19	Rosja	18,2 %	2/11
20-21	Białoruś	16,7 %	1/6
	Hiszpania		1/6
22	USA	14,3 %	3/21
23	Norwegia	11,1 %	1/9
24	Czechy	10 %	1/10
25	Austria	9,1 %	1/11
26	Kanada	8,3 %	1/12

26 państw z 60-ciu biorących udział w rywalizacji zdobyło co najmniej jeden medal. W ubiegłorocznych było ich 24. Na czoło tego rankingu w tym roku wrócili Niemcy z dziewięcioma

medalami na 21 rozgrywanych konkurencjach. Dla przypomnienia Niemcy w ubiegłym roku zdobyli sześć medali wspólnie z trzema innymi federacjami – Australią, Wielką Brytanią i Włochami. W konkurencjach kobiecych siedemnaście federacji miało osady medalowe, w ubiegłym roku osiemnaście, natomiast w konkurencjach męskich medale w obu latach zdobyła ta sama ilość federacji. Stąd wniosek, że poziom możliwości medalowych poszczególnych federacji wioślarskich w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jest niezmienny.

Jak widać z powyżej przedstawionego zestawienia, największą skuteczność medalową osiągnęła reprezentacja Meksyku, w której z trzech zgłoszonych osad dwie zdobyły medale, przed Holandią i Nową Zelandią. W ubiegłorocznych mistrzostwach na czele podobnego zestawienia w podobnym układzie zgłoszonych osad byli Serbowie przed Australią i Nową Zelandią. Na końcu tabeli procentowej skuteczności medalowej znalazło się pięć dużych liczebnie federacji z amerykańską na czele, które osiągnęły poniżej 15% skuteczność. Amerykanie z maksymalnej reprezentacji zdobyli trzy medale, a Norwegia, Czechy, Austria i Kanada, mając co najmniej dziewięć załóg w rywalizacji zdobyli po jednym medalu. Polska reprezentacja z dwoma medalami na dziewięć zgłoszonych osad znalazła się tym razem na 16-17 miejscu. W ubiegłym roku także z dwoma medalami, ale przy siedmiu startujących załogach plasowała się na 14-15 miejscu.

ILOŚĆ MEDALI REPREZENTACJI POLSKI W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA

2005	Amsterdam	2 medale		2011	Amsterdam	Bez medalu
2006	Hazewinkel	3 medale		2012	Troki	1 medal
2007	Strathclyde	4 medale		2013	Linz	2 medale
2008	Brandenburg	2 medale		2014	Varese	2 medale
2009	Racice	2 medale		2015	Płowdiw	2 medale
2010	Brześć	Bez medalu		2016	Rotterdam	2 medale

Ogólnie polska reprezentacja zdobyła dwa medale i jak widać z powyższego zestawienia jest to nasz standard w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, gdyż na dwanaście rozegranych do tej pory imprez głównych pod tą nazwą, od kiedy to poziom wyraźnie się podniósł, aż siedmiokrotnie kończyliśmy ją z dwoma medalami.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	6
2-3	Wielka Brytania, Włochy	5
4-6	Francja, Holandia, Nowa Zelandia	3
7-9	Polska, Rosja, USA	2
10-20	Australia, Austria, Białoruś, Czechy, Hiszpania, Kanada, Litwa, Norwegia, Rumunia, Serbia, Szwecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-4	Niemcy	2
	Rosja	
	Wielka Brytania	
	Włochy	
5-14	Białoruś	1
	Francja	
	Holandia	
	Kanada	
	Litwa	
	Nowa Zelandia	
	Polska	
	Rumunia	
	Szwecja	
USA		

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	4
2-3	Wielka Brytania	3
	Włochy	
4-6	Francja	2
	Holandia	
	Nowa Zelandia	
7-14	Australia	1
	Austria	
	Czechy	
	Hiszpania	
	Norwegia	
	Polska	
	Serbia	
	USA	

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA –KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Holandia	60 %	3/5
2	Wielka Brytania	55,5 %	5/9
3-5	Nowa Zelandia	50 %	3/6
	Serbia		1/2
	Szwecja		1/2
6-7	Francja	42,9 %	6/14
	Niemcy		3/7
8	Włochy	41,7 %	5/12
9	Białoruś	33,3 %	1/3
10-11	Litwa	25 %	2/8
	Polska		1/4
12-15	Austria	20 %	2/10
	Hiszpania		1/5
	Rosja		1/5
	Rumunia		1/5
16-17	Australia	16,7 %	1/6
	Norwegia		1/6
18-20	Czechy	14,3 %	2/14
	Kanada		1/7
	USA		1/7

Wśród czternastu rozgrywanych konkurencji olimpijskich największą ilość – sześciu medali zdobyli Francuzi, ale dało im to jedynie 42,9 % skuteczności medalowej. Najwyższą skuteczność medalową zdobyli natomiast gospodarze mistrzostw – Holendrzy, u których z pięciu wystawionych osad, aż trzy stanęły na podium. Polska z 25 % skutecznością zajęła identycznie jak w ubiegłym roku 10-11 pozycję. Z tym, że w 2015 roku nasza skuteczność wynosiła 28,6 %. Wśród państw zdobywających medale, ale mających najniższe skuteczności znalazły się USA, Kanada i Czechy.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Niemcy, Włochy	3
3-5	Holandia, Meksyk, Szwajcaria	2
6-14	Australia, Belgia, Grecja, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Rumunia, Turcja, USA, Wielka Brytania	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Holandia	2
2-8	Meksyk	1
	Niemcy	
	Południowa Afryka	
	Rumunia	
	Szwajcaria	
	USA	
	Włochy	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Niemcy	2
	Włochy	
3-10	Australia	1
	Belgia	
	Grecja	
	Meksyk	
	Nowa Zelandia	
	Szwajcaria	
	Turcja	
Wielka Brytania		

W konkurencjach nieolimpijskich 1/3 federacji, która zgłosiła do nich swoje osady, zdobyła medale. To stanowi 64 % tych, co mieli je w finałach A. Tradycyjnie wśród czołowych państw znaleźli się Niemcy i Włosi, mający szerokie wioślarstwo na wysokim poziomie, głównie w wadze lekkiej.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Holandia	3 – 0 – 2
2	Niemcy	2 – 4 – 3
3	Włochy	2 – 3 – 3
4	Wielka Brytania	2 – 3 – 1
5	USA	2 – 0 – 1
6	Nowa Zelandia	1 – 2 – 1
7-8	Polska	1 – 1 – 0
	Szwajcaria	
9	Australia	1 – 0 – 1
10-15	Austria	1 – 0 – 0
	Belgia	
	Hiszpania	
	Kanada	
	Litwa	
16	Francja	0 – 1 – 2
17	Rumunia	0 – 1 – 1
18-22	Białoruś	0 – 1 – 0
	Grecja	
	Norwegia	
	Południowa Afryka	
23-24	Meksyk	0 – 0 – 2
	Rosja	
25-26	Czechy	0 – 0 – 1
	Turcja	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Holandia	2 – 0 – 1
2	USA	2 – 0 – 0
3	Włochy	1 – 1 – 1
4	Wielka Brytania	1 – 1 – 0
5-7	Kanada	1 – 0 – 0
	Litwa	
	Polska	
8	Niemcy	0 – 1 – 2
9	Rumunia	0 – 1 – 1
10-14	Białoruś	0 – 1 – 0
	Nowa Zelandia	
	Południowa Afryka	
	Szwajcaria	
15	Rosja	0 – 0 – 2
16-17	Francja	0 – 0 – 1
	Meksyk	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Niemcy	2 – 3 – 1
2	Włochy	1 – 2 – 2
3	Wielka Brytania	1 – 2 – 1
4	Nowa Zelandia	1 – 1 – 1
5-6	Australia	1 – 0 – 1
	Holandia	
7-11	Austria	1 – 0 – 0
	Belgia	
	Hiszpania	
	Szwajcaria	
12	Francja	0 – 1 – 1
13-15	Grecja	0 – 1 – 0
	Norwegia	
	Polska	
16-19	Czechy	0 – 0 – 1
	Meksyk	
	Turcja	
	USA	

Na czele klasyfikacji medalowej w tym roku znaleźli się gospodarze mistrzostw – Holendrzy przed Niemcami i Włochami. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata na czele byli Włosi z czterema złotymi medalami i po jednym srebrnym i brązowym przed Niemcami i Amerykanami. Polska z dwoma medalami, także jednym złotym, ale zamiast drugiego - brązowego razem ze srebrnym, uplasowała się podobnie na ósmej pozycji (w 2015 VIII-X miejsce, w 2016 VII-VIII miejsce).

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Niemcy	2 – 2 – 2
2	Holandia	2 – 0 – 1
3	Wielka Brytania	1 – 3 – 1
4	Włochy	1 – 2 – 2
5	Polska	1 – 1 – 0
6	USA	1 – 0 – 1
7-12	Australia	1 – 0 – 0
	Austria	
	Hiszpania	
	Kanada	
	Litwa	
13	Nowa Zelandia	0 – 2 – 1
14	Francja	0 – 1 – 2
15-17	Białoruś	0 – 1 – 0
	Norwegia	
	Szwecja	
18	Rosja	0 – 0 – 2
19-20	Czechy	0 – 0 – 1
	Rumunia	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Wielka Brytania	1 – 1 – 0
2-6	Holandia	1 – 0 – 0
	Kanada	
	Litwa	
	Polska	
7-8	Niemcy	0 – 1 – 1
	Włochy	
9-11	Białoruś	0 – 1 – 0
	Nowa Zelandia	
	Szwecja	
12	Rosja	0 – 0 – 2
13-14	Francja	0 – 0 – 1
	Rumunia	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Niemcy	2 – 1 – 1
2	Włochy	1 – 1 – 1
3	Holandia	1 – 0 – 1
4-7	Australia	1 – 0 – 0
	Austria	
	Hiszpania	
	Serbia	
8	Wielka Brytania	0 – 2 – 1
9-10	Francja	0 – 1 – 1
	Nowa Zelandia	
11-12	Norwegia	0 – 1 – 0
	Polska	
13-14	Czechy	0 – 0 – 1
	USA	

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach olimpijskich ponownie znaleźli się Niemcy. Ta reprezentacja dominowała w większości z dwunastu oficjalnie rozegranych Młodzieżowych Mistrzostw Świata pod tą nazwą. W klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich zawsze znajdowała się wśród trzech pierwszych nacji, a tylko trzykrotnie wyprzedzały Niemców inne nacje. W 2005 i 2013 – Rumuni, a w 2014 – Nowozelandczycy i Włosi. Z drugiej strony sześć medali zdobytych przez Niemców w tych konkurencjach jest to jedna z mniejszych ich zdobyczy po czterech medalach w latach 2014 i 2015. Stąd wniosek, że poziom ogólny poszczególnych reprezentacji się podnosi i reprezentacja niemiecka ma coraz więcej równorzędnych konkurentów.

**ZESTAWIENIE MEDALISTÓW KLASYFIKACJI MEDALOWEJ ORAZ POLSKI
W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH**

Rok	2005				2006				2007			
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI		
		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR
1	Rumunia	3	1	-	Niemcy	2	4	5	Niemcy	2	4	2
2	Niemcy	2	5	1	Rumunia	2	1	1	Nowa Zelandia	2	1	-
3	Włochy	2	2	1	Czechy	2	-	1	Białoruś	2	-	1
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR
	9-10	-	1	1	7-8	1	-	1	5-6	1	1	1
Rok	2008				2009				2010			
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI		
		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR
1	Niemcy	5	2	2	Niemcy	3	5	2	Niemcy	4	1	2
2	Rumunia	2	-	-	Grecja	2	-	-	USA	2	1	3
3	USA	2	-	-	Nowa Zelandia	2	-	-	Grecja	2	-	1
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR
	8	-	1	3	5-7	1	-	1	-	-	-	-
Rok	2011				2012				2013			
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI		
		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR
1	Niemcy	5	2	2	Niemcy	3	5	3	Rumunia	4	-	-
2	USA	2	-	1	Nowa Zelandia	2	-	2	Niemcy	3	2	3
3	Włochy	1	2	-	Australia, USA	2	-	-	Wielka Brytania	1	2	-
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR
	-	-	-	-	12-15	-	1	-	11-13	-	1	1
Rok	2014				2015				2016			
MIEJSCE W KLASYFIKACJI	PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI			PAŃSTWO	ILOŚĆ MEDALI		
		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR		ZŁ	SR	BR
1	Nowa Zelandia	3	-	1	Niemcy	3	1	-	Niemcy	2	2	2
2	Włochy	2	1	1	Rumunia	3	-	-	Holandia	2	-	1
3	Niemcy	1	1	3	USA	2	1	-	Wielka Brytania	1	3	1
POLSKA	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR	Miejsce Polski w klasyfikacji	ZŁ	SR	BR
	14	-	2	-	5-7	1	-	1	5	1	1	-

Jak widać z powyższego zestawienia nasza reprezentacja zajmując w tej klasyfikacji samodzielnie piąte miejsce uplasowała się nominalnie najwyżej w analizowanych dwunastu mistrzostwach. Była wprawdzie już trzykrotnie na tym miejscu, ale zawsze wspólnie z innymi nacjami.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Włochy	1 – 1 – 1
2	Szwajcaria	1 – 1 – 0
3	Holandia	1 – 0 – 1
4-7	Belgia	1 – 0 – 0
	Nowa Zelandia	
	USA	
	Wielka Brytania	
8	Niemcy	0 – 2 – 1
9-11	Grecja	0 – 1 – 0
	Południowa Afryka	
	Rumunia	
12	Meksyk	0 – 0 – 2
13-14	Australia	0 – 0 – 1
	Turcja	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Holandia	1 – 0 – 1
2-3	USA	1 – 0 – 0
	Włochy	
4-6	Południowa Afryka	0 – 1 – 0
	Rumunia	
	Szwajcaria	
7-8	Meksyk	0 – 0 – 1
	Niemcy	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1-4	Belgia	1 – 0 – 0
	Nowa Zelandia	
	Szwajcaria	
	Wielka Brytania	
5	Niemcy	0 – 2 – 0
6	Włochy	0 – 1 – 1
7	Grecja	0 – 1 – 0
8-10	Australia	0 – 0 – 1
	Meksyk	
	Turcja	

Na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach nieolimpijskich tym razem wspólnie znaleźli się Włosi ze Szwajcarami. Obie nacje mają w swoich krajach dość szeroko rozbudowaną rywalizację w wadze lekkiej i to głównie tym konkurencjom są na czele klasyfikacji medalowej w konkurencjach nieolimpijskich, gdyż wśród siedmiu, aż pięć to konkurencje wagi lekkiej. Włosi zresztą w ostatnich pięciu latach czterokrotnie byli na czele tej klasyfikacji, co jest dość łatwo wytłumaczalne, ze względu na stosunkowo niską wzrostowo populację, a przy tym jak na południowców przystało szybko fizycznie „dojrzewającą”.

Prawdziwy jednak potencjał poszczególnych reprezentacji najbardziej zawsze oddaje punktacja drużynowa ogólna oraz w rozbiciu na płeć i konkurencje olimpijskie i nieolimpijskie, prowadzona poprzez przydzielanie punktów za miejsca od 1 do 8 wg zasady 9-7-6-5-4-3-2-1 pkt.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	94
2	Włochy	78
3	Wielka Brytania	69
4	USA	54
5	Holandia	39
6	Nowa Zelandia	36
7	Francja	35
8	Australia	31
9-10	Kanada, Polska	28
11	Rumunia	26
12	Szwajcaria	21
13-15	Austria, Południowa Afryka, Szwecja	20
16	Rosja	18
17-18	Chiny, Norwegia	16
19	Meksyk	14
20	Belgia	12
21-22	Białoruś, Grecja	11
23-24	Czechy, Serbia	10
25-28	Dania, Hiszpania, Irlandia, Litwa	9
29	Turcja	6
30	Ukraina	5
31	Japonia	4
32	Słowacja	3
33-34	Chile, Słowenia	2
35-36	Brazylia, Węgry	1

PUNKTACJA DRUŻYNOWA

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	37
2	USA	34
3	Włochy	27
4	Wielka Brytania	25
5	Holandia	24
6	Rumunia	19
7	Kanada	16
8	Australia	15
9	Rosja	13
10-13	Chiny	12
	Francja	
	Nowa Zelandia	
	Szwecja	
14	Polska	11
15	Białoruś	10
16	Litwa	9
16-17	Południowa Afryka	7
	Szwajcaria	
18-19	Austria	6
	Meksyk	
20-21	Czechy	4
	Norwegia	
22-23	Dania	3
	Grecja	
24	Chile	2
25	Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	57
2	Włochy	51
3	Wielka Brytania	44
4	Nowa Zelandia	24
5	Francja	23
6	USA	20
7	Polska	17
8	Australia	16
9	Holandia	15
10-11	Austria	14
	Szwajcaria	
12	Południowa Afryka	13
13-15	Belgia	12
	Kanada	
	Norwegia	
16	Serbia	10
17-18	Hiszpania	9
	Irlandia	
19-21	Grecja	8
	Meksyk	
	Szwecja	
22	Rumunia	7
23-25	Czechy	6
	Dania	
	Turcja	
26-27	Rosja	5
	Ukraina	
28-29	Chiny	4
	Japonia	
30	Słowacja	3
31	Słowenia	2
32-33	Białoruś	1
	Brazylia	

Na czele punktacji drużynowej we wszystkich dotychczas rozegranych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata byli Niemcy, choć ilość zdobywanych przez nich punktów od trzech lat spada poniżej stu, co również może świadczyć o wyrównywaniu się poziomu na poziomie młodzieżowym. Od dwunastu lat wygrywając punktacją drużynową Niemcy zdobywali kolejno:

Rok mistrzostw	Ilość pkt reprezentacji Niemiec	Ilość pkt reprezentacji Polski
2005	113	21
2006	108	28
2007	109	36
2008	122	25
2009	129	17
2010	116	13

Rok mistrzostw	Ilość pkt reprezentacji Niemiec	Ilość pkt reprezentacji Polski
2011	121	17
2012	119	22
2013	105	21
2014	93	20
2015	89	23
2016	94	28

Na tle najlepszej reprezentacji Polska zdobywała każdego roku od 11 do 33 % z dobytku Niemiec. Widać więc, że na poziomie młodzieżowym zdecydowanie im ustępujemy. Jednak przy założeniu, że w naszej reprezentacji zgłaszane są niemal wyłącznie załogi w konkurencjach olimpijskich, w związku z tym istotniejsza jest dla nas punktacja drużynowa tylko takie obejmująca.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	68
2	Włochy	49
3	Wielka Brytania	45
4	USA	38
5	Polska	28
6	Nowa Zelandia	27
7	Australia	25
8-9	Francja, Holandia	24
10	Rosja	18
11-12	Kanada, Rumunia	17
13	Austria	14
14	Południowa Afryka	13
15	Szwecja	12
16	Norwegia	11
17-18	Czechy, Serbia	10
19-21	Dania, Hiszpania, Litwa	9
22	Białoruś	8
23	Chiny	6
24	Ukraina	5
25-26	Grecja, Japonia	4
27-29	Belgia, Słowacja, Szwajcaria	3
30-31	Chile, Meksyk	2
32	Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	26
2	USA	24
3	Włochy	18
4	Wielka Brytania	17
5	Australia	15
6	Rosja	13
7	Nowa Zelandia	12
8-9	Kanada Polska	11
10	Rumunia	10
11-12	Holandia, Litwa	9
13	Francja	8
14-15	Białoruś Szwecja	7
16	Chiny	6
17-18	Czechy Norwegia	4
19-20	Dania Grecja	3
21	Chile	2
22	Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	42
2	Włochy	31
3	Wielka Brytania	28
4	Polska	17
5	Francja	16
6-7	Holandia Nowa Zelandia	15
8-9	Austria USA	14
10	Południowa Afryka	13
11-12	Australia Serbia	10
13	Hiszpania	9
14-15	Norwegia Rumunia	7
16-18	Czechy Dania Kanada	6
19-21	Rosja Szwecja Ukraina	5
22	Japonia	4
23-25	Belgia Słowacja Szwajcaria	3
26	Meksyk	2
27-28	Białoruś Grecja	1

W konkurencjach olimpijskich nasza reprezentacja zanotowała wyraźny awans w stosunku do roku ubiegłego z 8-10 miejsca na piąte i to głównie tym razem dzięki lepszemu występowi niektórych załóg męskich. Męska część naszej reprezentacji awansowała w stosunku do dwóch poprzednich lat aż o dziewięć pozycji.

**IŁOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYWANYCH I ZAJMOWANE MIEJSCE W PUNKTACJI DRUŻYNOWEJ W ROZBIECIU NA PŁEĆ
W OSTATNICH TRZECH LATACH W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH**

	2014		2015		2016	
	Ilość pkt.	miejsce	Ilość pkt.	miejsce	Ilość pkt.	miejsce
Kobiety	10	VIII	12	VII-VIII	11	VIII-IX
Mężczyźni	10	XIII-XIV	11	XIII	17	IV

W tym roku w konkurencjach nieolimpijskich zgłosiliśmy jedną osadę – czwórkę bez sterniczki kobiet, mając na uwadze, że być może wejdzie ona do programu kolejnych Igrzysk Olimpijskich w Tokio w 2020 roku. Niestety osada złożona z kolejnych najmocniejszych zawodniczek w naszym kraju po olimpijskiej dwójce bez sterniczki zajęła odległe dziewiąte (przedostatnie) miejsce, nie zdobywając nawet punktu.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Włochy	29
2	Niemcy	26
3	Wielka Brytania	24
4	Szwajcaria	18
5	USA	16
6	Holandia	15
7	Meksyk	12
8-9	Francja, Kanada	11
10	Chiny	10
11-14	Belgia, Irlandia, Nowa Zelandia, Rumunia	9
15	Szwecja	8
16-17	Grecja, Południowa Afryka	7
18-20	Australia, Austria, Turcja	6
21	Norwegia	5
22	Białoruś	3
23	Słowenia	2
24	Brazylia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	15
2	Niemcy	11
3	USA	10
4-5	Rumunia Włochy	9
6	Wielka Brytania	8
7-8	Południowa Afryka Szwajcaria	7
9-11	Austria Chiny Meksyk	6
12-13	Kanada Szwecja	5
14	Francja	4
15	Białoruś	3

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	20
2	Wielka Brytania	16
3	Niemcy	15
4	Szwajcaria	11
5-7	Belgia Irlandia Nowa Zelandia	9
8-9	Francja Grecja	7
10-14	Australia Kanada Meksyk USA Turcja	6
15	Norwegia	5
16	Chiny	4
17	Szwecja	3
18	Słowenia	2
19	Brazylia	1

Na trzech pierwszych miejscach punktacji drużynowej znalazły się federacje mające przede wszystkim bardzo rozbudowane szeroko całe wioślarstwo, w tym także w wadze lekkiej. Do tego dochodzą dodatkowe atuty jak omawiane wcześniej, wynikające z cech rozwojowych populacji (Włosi) czy też masowego uprawiania wioślarstwa w szkołach (Brytyjczycy i Amerykanie).

**ZESTAWIENIE MIEJSC REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI OGÓLNEJ I W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH
W ROZEGRANYCH DOTYCHCZAS MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2016**

ROK	MIEJSCE	ILOŚĆ OSAD			PUNKTACJA OGÓLNA		PUNKTACJA OLIMPIJSKA	
		Razem	kobięcych	nieolimpijskich	Ilość punktów	miejsce	Ilość punktów	miejsce
2005	Amsterdam	8	3	2	21	9-12	20	5
2006	Hazewinkel	8	3	2	28	13	22	9-10
2007	Strathclyde	8	4	0	36	6-7	36	3-4
2008	Brandenburg	6	3	0	25	11-12	25	5-7
2009	Racice	6	3	0	17	16	17	13
2010	Brześć	5	2	0	13	17	13	14
2011	Amsterdam	7	2	2	17	14	14	12-16
2012	Troki	7	3	0	22	13	22	8
2013	Linz	7	3	1	21	13	18	11
2014	Varese	7	3	0	20	14	20	10
2015	Płowdiw	7	3	0	23	11	23	8-10
2016	Rotterdam	9	4	1	28	9-10	28	5

Zestawiając ilości zdobytych punktów i miejsca w końcowej punktacji, zarówno ogólnej jak i wśród konkurencji olimpijskich, należy zauważyć, że tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata były dla polskiej reprezentacji jednymi z najlepszych w dwunastoletniej historii oficjalnie rozgrywanych mistrzostw. Ilość zdobytych punktów w punktacji ogólnej była wyrównaniem drugiego z kolei historycznego osiągnięcia z 2006 roku z Hazewinkel, a po wspaniałych dla polskiej reprezentacji młodzieżowej w szkockim Strathclyde w 2007 roku. Wśród konkurencji olimpijskich były to drugie pod tym względem mistrzostwa, także po 2007 roku. Podobnie z uwagi na zajęte miejsca w rankingu drużynowym i to zarówno w punktacji ogólnej i punktacji konkurencji olimpijskich były to drugie z kolei Młodzieżowe Mistrzostwa Świata i powtórzeniem sukcesu z pierwszych mistrzostw w Hazewinkel w 2005 roku.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W ROTTERDAMIE

Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrane zostały na nowym torze używanym dla regat wioślarskich od 2012 roku o nazwie Willem-Alexander Baan w pobliżu satelitarnej miejscowości Zevenhuizen obok Rotterdamu na północny wschód od centrum miasta. Tor wioślarski został umieszczony na osuszanych i sztucznie regulowanych terenach podmokłych wzdłuż kanałów o nazwie De Rotte i w pobliżu większego akwenu Rottemeren. Pierwszymi rozegranymi ważniejszymi regatami na tym torze były Europejskie Igrzyska Uniwersyteckie w 2014 roku.

Młodzieżowe Mistrzostwa Świata zostały rozegrane w tym roku po raz pierwszy w całkowicie nietypowym terminie, dokładnie miesiąc później niż zazwyczaj, wspólnie z Mistrzostwami Świata Juniorów i Mistrzostwami Świata Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich. Rywalizacja w mistrzostwach młodzieżowych trwała od niedzieli 21 sierpnia do piątku 26 sierpnia wg programu

- 21.08** Niedziela - wszystkie przedbiegi – 64 wyścigi
- 22.08** Poniedziałek - wszystkie repasaże – 31 wyścigów
- 23.08** Wtorek - ćwierćfinały w konkurencjach powyżej 24 zgłoszonych osad i półfinały C/D w konkurencjach powyżej 18 zgłoszonych osad i półfinały A/B w konkurencjach powyżej 12 osad, a poniżej 25 osad – 36 wyścigów
- 24.08** Środa - półfinały ABCD oraz finały D i E w konkurencjach powyżej 24 zgłoszonych osad – 16 wyścigów
- 25.08** Czwartek - pozostałe finały C i D, wszystkie finały B oraz część finałów A – 44 wyścigi
- 26.08** Piątek - pozostałe finały A – 13 wyścigów

W związku z nietypowym terminem rozgrywania tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata przebudowany został także tradycyjny program szkoleniowy przygotowań do nich polskiej reprezentacji. Rozpoczęto je po zakończeniu roku szkolnego 14-dniowym zgrupowaniem w COS-OPO w Zakopanem, a następnie po kilkudniowej przerwie kontynuowano już na wodzie w COS-OPO Wałcz. W międzyczasie 23 i 24 lipca rozegrano Młodzieżowe Mistrzostwa Polski. Do Rotterdamu nasza reprezentacja wyjechała autokarem bezpośrednio po zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz w czwartek 18 sierpnia po obiedzie. Po rannym treningu odbyła się jeszcze oficjalna uroczystość nominacji na reprezentantów kraju wspólnie z juniorami i skifistą wagi lekkiej na Mistrzostwa Świata Seniorów. W trakcie podróży po drodze, mniej więcej w połowie drogi, reprezentacja nocowała w Niemczech w hotelu sieci Best Western w miejscowości Bonneberg, nieopodal Bielefeld. Do Rotterdamu reprezentacja młodzieżowa dotarła na obiad. Zakwaterowana została w hotelu Van der Valk Rotterdam w osiedlu satelitarnym Nieuwerkerk aan den IJssel, niespełna 8 km od toru. W hotelu zapewniono wszystkie posiłki w systemie „szwedzkiego stołu” w dużym wyborze i bardzo dobrej jakości. Pomiędzy hotelem, w którym mieszkała także reprezentacja Wielkiej Brytanii, a bazą toru regatowego organizatorzy zapewnili wahadłowo kursujące autokary wg osobnego rozkładu czasowego. W samej bazie toru wioślarskiego istnieją dwa stałe obiekty. Wieża sędziowska na mecie toru i duży hangar na łodzie z częścią socjalną (toalety, prysznice, szatnie oraz salą do przeprowadzania zebrań). Cała baza toru wraz z trybunami dla kibiców ulokowana jest na wyspie otoczonej torem wioślarskim i kanałem dopływowo-rozptywowym. Pozostałe zaplecze zarówno dla zawodników jak i kibiców oparte zostało na bazie tymczasowej. Konstrukcjach zbudowanych z rur konstrukcyjnych (regaty na łodzie i trybuny), dużych halach namiotowych i toalety typu Toi-Toi.

Na torze regatowym w trakcie całego pobytu nasza reprezentacja miała rozstawiony własny namiot przywieziony z kraju z pełnym wyposażeniem w krzesła, stół, karimaty do wypoczynku dla zawodników, tablice informacyjne, agregat prądotwórczy oraz cały zestaw do przygotowywania gorących napojów – herbaty i kawy. Dla trenerów zapewniono rowery przywiezione z Polski do obserwacji przebiegu rywalizacji i prowadzenia treningu z brzegu.

Podczas mistrzostw panowały zmienne warunki atmosferyczne. W pierwszym dniu mistrzostw 21 sierpnia wyścigi odbywały się w fatalnych warunkach, czego najbardziej doświadczył nasz jedynkarz Natan Węgrzycki-Szymczyk ścigający się w strugach ulewnego deszczu. Kolejne dni przyniosły stopniową poprawę pogody tak, że od środy panowały temperatury nawet powyżej 30° C, co przy dużej wilgotności było pewnym utrudnieniem dla zawodników i wymagało przyjmowania większej ilości płynów. Podczas eliminacyjnych wyścigów i pierwszego dnia finałowego, czyli od niedzieli do czwartku, wiał boczny po skosie od szóstego toru lekko sprzyjający wiatr o zmiennym nasileniu, co sprzyjało uzyskiwaniu w czwartkowych finałach bardzo dobrych rezultatów. Na drugi dzień finałów w piątek zmienił się kierunek wiatru na przeciwny, wiejący po skosie od pierwszego toru, co spowodowało wydłużenie czasu pokonywania dystansu.

Bezpośrednio po zakończeniu finałów i spakowaniu sprzętu reprezentacja ruszyła autokarem już bezpośrednio w drogę powrotną do kraju.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW ŚWIATA W ROTTERDAMIE

Tor regatowy w Rotterdamie położony jest na płaskim, całkowicie odkrytym terenie, co przy odpowiednim kierunku wiatru powodowało stworzenie możliwości uzyskiwania bardzo dobrych wyników. Jak wspomniano w trakcie rozgrywania mistrzostw warunki atmosferyczne były zmienne, ale kierunek wiatru był zmienny. Przy wietrze o kierunku po przekątnej toru zdecydowano się na regulaminową „alokację” wywalczonych w poprzedniej fazie przez osady miejsc na poszczególnych pasmach wody. W trakcie mistrzostw zdarzył się jeden dzień - w czwartek, w pierwszym dniu finałów, w którym warunki pozwalały na uzyskiwanie rekordowych rezultatów. Poprawiono w tym dniu w czterech konkurencjach najlepsze światowe rezultaty w grupie młodzieżowej. Należy przypomnieć, że w wioślarstwie nie są notowane „rekordy świata” (ze względu na brak możliwości mierzenia dokładnego kierunku i siły wiatru), a jedynie najlepsze światowe rezultaty, a do tego w przypadku kategorii młodzieżowej tylko na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. W grupie czterech osad poprawiających najlepsze światowe rezultaty znalazła się także polska czwórka podwójna kobiet, broniąca tytułu mistrzowskiego z ubiegłego roku.

Najlepsze rezultaty uzyskane w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w poszczególnych konkurencjach oraz najlepsze światowe rezultaty, jak również rezultaty zdobywców złotych medali w Rotterdamie. Porównawczo dołączono odpowiednie rezultaty polskich osad startujących w tegorocznych mistrzostwach.

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy z MMS	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w MMS w Rotterdamie i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE									
BW1x	7:27.23	2009 Racice	J. Antosova (CZE)	7:33.90 Półfinał	LTU	-	LTU	8:20.49	-
BM1x	6:46.61	2011 Amsterdam	H. Trzybinski (GER)	6:51.56 Półfinał	POL	6:51.56 Półfinał	GER	7:23.37	7:26.21 Finał A
BW2-	7:02.89	2014 Varese	Prendergast/Gowler (NZL)	7:07.49 Finał A	CAN	-	CAN	7:07.49	-
BM2-	6:20.43	2011 Amsterdam	Nash/Louloudis (GBR)	6:39.73 Repasaż	ITA	-	SRB	6:58.01	-
BW2x	6:51.58	2011 Amsterdam	Shultze/Adams (GER)	6:58.39 Półfinał	GBR	7:07.67 Finał B	GBR	7:23.46	7:07.67 Finał B
BM2x	6:08.43	2011 Amsterdam	Sire/Adamitis (LAT)	6:21.30 Przedbieg	GER	6:27.26 Półfinał	GER	6:40.81	6:28.49 Finał B
BM4-	5:48.12	2011 Amsterdam	Junkmann/Ocik/Rueckbrodt/Egler (GER)	5:50.20 Finał A	AUT	-	AUT	5:50.20	-
BLW2x	6:54.83	2015 Płowdiw	McBride/Kiddle (NZL)	7:10.69 Półfinał	ITA	7:16.00 Finał C	NED	7:30.32	7:16.00 Finał C
BLM2x	6:14.98	2011 Amsterdam	Hochbruck/Hartig (GER)	6:27.07 Przedbieg	ESP	-	ESP	6:52.31	-
BLM4-	5:54.12	2011 Amsterdam	Die Maria/Amarante/Niclotetti/Pinca (ITA)	6:04.85 Półfinał	GER	6:08.35 Półfinał	ITA	6:19.29	6:28.66 Finał A
BW4x	6:19.10	2016 Rotterdam	Wieliczko/Michalkiewicz/Zillmann/Lemańczyk (POL)	6:19.10 Finał A	POL	6:19.10 Finał A	POL	6:19.10	6:19.10 Finał A
BM4x	5:39.62	2011 Amsterdam	Iwanow/Furtyk/Nadtoka/Dovgotkoi (UKR)	5:51.05 Półfinał	POL	5:51.05 Półfinał	AUS	6:07.51	6:09.77 Finał A
BW8 +	6:03.23	2011 Amsterdam	Wilkinson/Goodfellow/Fawcett/Roper/Roman/Black/Cowal/Grainger/Martins (CAN)	6:18.80 Repasaż	GBR	-	USA	6:36.90	-
BM8 +	5:24.31	2011 Amsterdam	Aghai/Hack/Gennaro/Dethlefs/Bunkers/Altimari/Otto/Munn/Yeager (USA)	5:37.06 Przedbieg	NED	5:44.07 Finał B	NED	5:54.10	5:44.07 Finał B
KONKURENCJE NIOLIMPIJSKIE									
BW4-	6:27.28	2016 Rotterdam	Dougherty/Salmons/Brewer/Doonan (USA)	6:27.28 Finał A	USA	6:56.90 Repasaż	USA	6:27.28	7:00.34 Finał B
BM4+	6:03.01	2011 Amsterdam	Josic/Lucic/Dordevic/Savic/Jovanovic (SRB)	6:08.50 Finał A	NZL	-	NZL	6:08.50	-
BLW1x	7:30.19	2011 Amsterdam	K. Copeland (GBR)	7:43.74 Półfinał	NED	-	NED	8:16.14	-
BLM1x	6:46.93	2011 Amsterdam	J. Azou (FRA)	6:58.59 Półfinał	MEX	-	BEL	7:31.96	-
BLM2-	6:26.47	2016 Rotterdam	Rueedi/Schuerch (SUI)	6:26.47 Finał A	SUI	-	SUI	6:26.47	-
BLW4x	6:27.28	2016 Rotterdam	Francalacci/Lo bue/Maregotto/Piazzolla (ITA)	6:27.28 Finał A	ITA	-	ITA	6:27.28	-
BLM4x	5:49.69	2009 Racice	Casiraghi/Cereda/Ruta/Rigon (ITA)	5:53.15 Finał A	GBR	-	GBR	5:53.15	-

Z analizy powyższego zestawienia i porównania uzyskanych rezultatów należy zauważyć, że

- Najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji uzyskano na różnych etapach rywalizacji. W konkurencjach olimpijskich trzy w finałach A, sześć w półfinałach A/B, dwa w repasażach i trzy w przedbiegach. W konkurencjach nieolimpijskich pięć uzyskano w finałach A i dwa w półfinałach.
- Najlepsze swoje rezultaty polskie osady startujące w tych mistrzostwach uzyskały: cztery w swoich finałach, cztery w półfinałach i jedna w repasażu.
- Najwięcej rekordowych rezultatów osiągnęły osady reprezentujące:
Polskę - 3 (2 w konkurencjach olimpijskich i 1 w konkurencjach nieolimpijskich)
Wielką Brytanię – 3 (2 w konkurencjach olimpijskich i 1 w konkurencjach nieolimpijskich)
Włochy – 3 (2 w konkurencjach olimpijskich i 1 w konkurencjach nieolimpijskich)
Niemcy – 2 (obydwa w konkurencjach olimpijskich)
Holandię – 2 (1 w konkurencjach olimpijskich i 1 w konkurencjach nieolimpijskich)
oraz po jednym w konkurencjach olimpijskich – Litwę, Kanadę, Austrię i Hiszpanię i po jednym w konkurencjach nieolimpijskich – USA, Nową Zelandię, Meksyk i Szwajcarię.
- W ośmiu konkurencjach olimpijskich i sześciu nieolimpijskich te same osady co uzyskiwały najlepsze rezultaty konkurencji w tych mistrzostwach świata zdobyły także tytuł Młodzieżowego Mistrza Świata.
- W sześciu konkurencjach olimpijskich (BM1x, BM2-, BLW2x, BLM4x, BM4x, BW8+) oraz jednej konkurencji nieolimpijskiej (BLM1x), osady, które uzyskały na etapie eliminacji najlepsze rezultaty swojej konkurencji nie zdobyły potem tytułu Młodzieżowego Mistrza Świata. Były wśród nich niestety także dwie polskie załogi. Można więc postawić tezę, że te osady były dobrze przygotowane do imprezy głównej, a jedynie błędy w rozegraniu wyścigu finałowego lub brak odporności na stres nie pozwolił im ostatecznie zwyciężyć.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Młodzieżowych Mistrzostw Świata do najlepszego rezultatu światowego konkurencji w sek.						
1	BW4-	-7,72		12	BLM4-	+10,73
2	BLW4x	-3,43		13	BM4-	+11,43
3	BW4x	-3,01		14	BLM1x	+11,56
4	BLM2-	-0,43		15	BLM2x	+12,09
5	BM4-	+2,08		16	BM8+	+12,75
6	BLM4x	+3,46		17	BM2x	+12,87
7	BW2-	+4,6		18	BLW1x	+13,55
8	BM1x	+4,95		19	BW8+	+15,57
9	BM4+	+5,49		20	BLW2x	+15,86
10	BW1x	+6,67		21	BM2-	+19,3
11	BW2x	+6,81				

Analizując ranking konkurencji rozgrywanych w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pod względem różnicy do dotychczasowego najlepszego światowego rezultatu w danej konkurencji należy stwierdzić, że najwyższy poziom sportowy zaprezentowały osady zdobywające złote medale i poprawiając przy tym poprzednie rekordowe osiągnięcia. W najbardziej spektakularny sposób uczyniła to czwórka bez sterniczki Amerykanek, poprawiając poprzedni najlepszy rezultat o 7,72 sek., a o 5,66 sek. drugą na mecie osadę. W następnej kolejności to obie czwórki podwójne kobiet. Włoszki w wadze lekkiej rekordowe osiągnięcie poprawiły o 3,43 sek. i następnie na mecie srebrne medalistki o 1,76 sek. i Polki w wadze otwartej rekordowe osiągnięcie poprawiły o 3,01 sek., a następnie na

mecie w finale o 1,12 sek. Rekordowy dotychczasowy rezultat poprawili także Szwajcarzy w dwójce bez sternika wagi lekkiej o 0,43 sek. i następnych w finale o 2,78 sek. Z pozostałych najbliższej rekordowego osiągnięcia byli Austriacy w męskiej czwórce bez sternika wagi otwartej, ale im zabrakło ponad dwie sekundy. Zdecydowanie najśłabsze wyniki były w męskich dwójkach bez sternika wagi otwartej, w której najlepszy rezultat osiągnęli Włosi w repasażu, a potem w finale skończyli rywalizację na piątym miejscu - 12,24 sek. za złotymi medalistami z Serbii.

Kolejność polskich osad wg różnicy ich najlepszego rezultatu do najlepszego rezultatu konkurencji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w sek.		
1-3	BM1x	0
	BW4x	
	BM4x	
4	BLM4-	3,5
5	BLW2x	5,31
6	BM2x	5,96
7	BM8+	7,01
8	BW2x	9,28
9	BW4-	29,62

Zestawiając ranking polskich osad startujących w Rotterdamie pod względem różnicy czasu ich najlepszego rezultatu osiągniętego w tych mistrzostwach do najlepszego rezultatu danej konkurencji tegorocznych mistrzostw, najlepszymi były oczywiście nasze osady, które osiągnęły ten najlepszy rezultat czyli żeńska i męska czwórka podwójna wagi otwartej oraz skifista. Natomiast zdecydowanie najśłabszą w tym rankingu osadą była czwórka bez sterniczki, która osiągnęła swój rezultat w uzupełniającym repasażu słabszy od najlepszego w konkurencji aż o 29,62 sek., zajmując przy tym w finale B przedostatnie - dziewiąte miejsce. Do pierwszego w finale B czyli siódmego w mistrzostwach zabrakło im 6,39 sek., a do ósmego 3,72 sek.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuł Mistrza Świata o podział medali, ale również walkę w całym finale, załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotym i srebrnym medalistą, złotym i brązowym i różnice pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia pomiędzy pierwszą i piątą osadą, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału, nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal walczy z pełną determinacją do ostatniego metra finiszu. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje to całkowicie obraz rywalizacji.

I – II miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	0,40	BM4-	1	0,84	BM4+
2	0,46	BM4x	2	0,89	BLM1x
3	1,00	BM2x	3	1,53	BLM4x
4	1,12	BW4x	4	1,76	BLW4x
5	1,43	BM2-	5	2,78	BLM2-
6	1,95	BLW2x	6	5,66	BW4-
7	2,20	BLM4-	7	11,04	BLW1x
8	2,35	BW2-			
9	2,39	BLM2x			
10	2,84	BM1x			
11	3,16	BM8+			
12	3,41	BW1x			
13	5,80	BW2x			
14	7,16	BW8+			

- Najbardziej wyrównana walka o złote medale stoczona była w męskich czwórkach wagi otwartej bez sternika i podwójnej wśród konkurencji olimpijskich, a w konkurencjach nieolimpijskich w męskiej czwórce ze sternikiem i w jedyńce wagi lekkiej.
- Natomiast najbardziej przekonujące zwycięstwa odniosły żeńskie ósemka, a następnie także żeński debel wagi otwartej wśród konkurencji olimpijskich i skifista wagi lekkiej w konkurencjach nieolimpijskich. A była nią Holenderka Marieke Keijsler, ubiegłoroczna Mistrzyni Świata Juniorek w jedyńce.

I – III miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	1,46	BM4x	1	1,43	M4+
2	2,10	BW4x	2	1,59	BLM4x
3	2,81	BW2-	3	4,45	BLM2-
4	3,19	BM2x	4	5,84	BLM1x
5	3,53	BLW2x	5	6,25	BW4-
6	3,70	BM4-	6	7,36	BLW4x
7	4,03	BM2-	7	16,60	BLW1x
8	4,88	BM1x			
9	5,13	BM8+			
10	5,89	BW1x			
11	5,93	BLM4-			
12	5,96	BLM2x			
13	7,76	BW2x			
14	8,60	BW8+			

- O podział medali największą i najbardziej wyrównaną walkę stoczyli zawodnicy i zawodniczki w czwórkach podwójnych w konkurencjach olimpijskich i co ważne w obu tych rywalizacjach uczestniczyły osady polskie. Z tym, że w przypadku czwórki żeńskiej rywalizację zwycięską – złoty medal, a męskiej – przegraną, bo ostatecznie drugi rok z rzędu czwarte miejsce.
- W konkurencjach nieolimpijskich najbardziej wyrównaną walkę stoczono w męskich czwórkach ze sternikiem i męskiej czwórce podwójnej wagi lekkiej.
- Natomiast najmniej walki o podział medali, ale i w całym finale, z wyłączeniem rywalizacji pomiędzy trzecią i czwartą zawodniczką na mecie, było zdecydowanie w jedyńce wagi lekkiej kobiet.

I – V miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	5,19	BM4x	1	4,52	BLM4x
2	5,24	BW4x	2	4,60	BM4+
3	6,11	BM4-	3	10,12	BLM1x
4	8,24	BM8+	4	10,98	BW4-
5	8,95	BW2-	5	13,26	BLW4x
6	9,65	BLM4-	6	18,12	BLM2-
7	10,41	BM1x	7	24,64	BLW1x
8	11,27	BLM2x			
9	11,39	BM2x			
10	12,24	BM2-			
11	13,36	BLW2x			
12	14,56	BW1x			
13	15,65	BW8+			
14	17,38	BW2x			

I – VI miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	6,87	BM4x	1	5,04	BLM4x
2	8,28	BM8+	2	6,98	BM4+
3	10,67	BM1x	3	12,50	BW4-
4	11,29	BW4x	4	13,37	BLW4x
5	13,10	BLM2x	5	14,97	BLM1x
6	13,75	BM2-	6	25,85	BLM2-
7	14,65	BLM4-	7	31,28	BLW1x
8	15,81	BW2-			
9	16,09	BLW2x			
10	17,61	BW8+			
11	17,66	BM4-			
12	19,56	BW2x			
13	24,93	BW1x			
14	31,83	BM2x			

- W wymienionych wyżej konkurencjach olimpijskich w czwórkach podwójnych mężczyzn i kobiet i męskiej czwórce bez sternika wagi otwartej oraz męskiej czwórce podwójnej wagi lekkiej i męskiej czwórce ze sternikiem w konkurencjach nieolimpijskich poziomy finałów A były najbardziej wyrównane.
- Natomiast w męskiej dwójce podwójnej wagi otwartej i żeńskim skifie wagi otwartej szóste osady w finale wyraźnie „dotknął” omawiany wcześniej syndrom ostatniej załogi.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk
Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk
Dyrektor Sportowy

Krystyna Aniol-Strzyżewska
Lekarz

Tomasz Lewandowski
Fizjoterapeuta

Mariusz Szumański
Trener kadry młodzieżowej
Trener BM8+

Jarosław Szymczyk
Trener współpracujący
Trener BM1x

Jakub Urban
Trener współpracujący
Trener BW2x i BW4x

Przemysław Konecki
Trener współpracujący
Trener BM4x, BLM4-

Rafał Serwiak
Trener współpracujący
Trener BW4-

Marcin Badziągowski
Trener współpracujący
Trener BLW2x

1. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIEC

BW4x

Skład osady:

Wieliczko Marta

Michałkiewicz Olga

Zillmann Katarzyna

Lemańczyk Krystyna

Wiek:

22 lata

22 lata

21 lat

21 lat

Klub:

Wisła Grudziądz

AZS AWF Gorzów Wlkp.

AZS UMK Energa Toruń

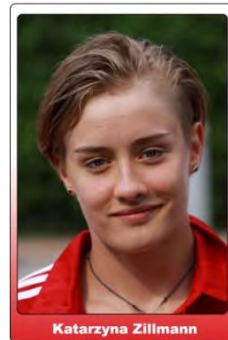
AZS AWF Warszawa

Marta Wieliczko

Olga Michałkiewicz

Katarzyna Zillmann

Krystyna Lemańczyk

Trenerzy klubowi:

Jakub Urban

Piotr Basta

Mariusz Szumański

Adam Skwarski

- Wisła Grudziądz

- AZS AWF Gorzów Wlkp.

- AZS UMK Energa Toruń

- AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza wynikowa:

I-III miejsce

Zadanie wynikowe:

medal

Ostateczny wynik:

złoty medal

Do tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono jedenaście czwórek. Rozegrano więc, zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA najpierw dwa przedbiegi z których jedynie zwycięzcy zagwarantowali sobie bezpośredni awans do finału A, czyli ostatecznej walki o podział medali, a następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze osady uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A. Pozostałe osady walczyły w finale B o podział miejsc 7 – 11. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w tej konkurencji startowało 12 osad. Z 2015 roku zabrakło w tym roku reprezentantek Czech, Grecji, Kanady i Rosji. Doszły za to Brytyjki, Włoszki i Ukrainki. Z czwórek, które startowały w ubiegłym roku jedynie Polki wystartowały w tym samym składzie osobowym. Australijki, Francuzki, Nowozelandki i Rumunki zmieniły połowę składu, Niemcy wymienili trzy zawodniczki, natomiast Chinki i Amerykanki to całkiem nowe zestawienia osobowe. W stosunku do ubiegłorocznych mistrzostw trzy nacje zachowały swoje pozycje. Polki - pierwsze, Francuzki - trzecie i Nowozelandki - siódme. Awans zanotowały: Niemki - z piątego na drugie, Rumunki - z ósmego na piąte i Chinki - z dwunastego na dziewiąte. Natomiast spadek: Australijki - z drugiego na szóste i Amerykanki - z czwartego na jedenaste. Polska czwórka podwójna w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata od 2011 roku

nieprzerwanie staje do walki o medal w finale A. W 2011 r. zajęła szóste miejsce, w 2012 r. – czwarte. Od czterech lat utrzymuje się w strefie medalowej. W 2013 i 2014 roku zdobywała srebrny medal i od dwóch lat zawodniczki zdobywają złoty medal, startując w tym samym składzie. Zmiany nastąpiły jedynie w pozycjach w łodzi. Zwiększyło to zawodniczkom komfort wiosłowania i poprawiło prędkości łodzi podczas przejazdów na odcinku 2000m w tempie 24 w porównaniu z rokiem poprzednim o analogicznej porze (BPS) odpowiednio o 13 sekund. Przez wszystkie cztery lata w czwórce pływała Marta Wieliczko.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8 maja – Regaty międzynarodowe - Gent (Belgia)
I miejsce
2. 11-12 czerwca - Regaty międzynarodowe – Ratzeburg (Niemcy)
I miejsce
3. 1 – 3 lipiec – Regaty królewskie w Henley (Wielka Brytania)
II miejsce

W Gent oraz Ratzeburgu Polki miały możliwość ścigania się z najlepszymi osadami niemieckimi i dwukrotnie odnosiły zdecydowane zwycięstwa. Nasze zawodniczki w całym okresie startowym prezentowały lepszy poziom zaawansowania technicznego, co także wpływało bezpośrednio na zwiększenie prędkości łodzi podczas przeprowadzanych testów na wodzie.

Załoga przed Mistrzostwami Świata miała również możliwość zaprezentowania swoich możliwości w prestiżowych Regatach Królewskich w Henley w Anglii gdzie dostała się do finału ulegając ostatecznie jedynie osadzie angielskiej złożonej z dwóch zawodniczek kategorii młodzieżowej i dwóch seniorskiej.

Ze względu na zmianę terminu Młodzieżowych Mistrzostw Świata o blisko miesiąc w stosunku do tradycyjnego (trzeci tydzień lipca) zawodniczki rozpoczęły okres BPS w tym roku od pobytu w górach. Z przeprowadzonych badań wynika, iż ta zmiana korzystnie wpłynęła na ich możliwości wydolnościowe. W trakcie przygotowań do mistrzostw osada cechowała się dużą dojrzałością, profesjonalizmem i zaangażowaniem w trening co bezpośrednio przyczyniało się do uzyskiwanych wyników. Pomimo, iż okres Bezpośredniego Przygotowania Startowego nie przebiegł całkowicie bez zakłóceń ze względów zdrowotnych niektórych zawodniczek to jednak osada zdołała się pozbierać i bez większych problemów zdrowotnych na miejscu w Rotterdamie wziąć udział w Mistrzostwach Świata. Dla dwóch zawodniczek – Olgi Michałkiewicz i Marty Wieliczko, start w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata był także ostatnim w tej kategorii wiekowej. Nasza czwórka wystartowała w tegorocznych mistrzostwach dwukrotnie, w przedbiegu i w finale A i dwa razy zwyciężając. W przedbiegu Polki pokonały ubiegłoroczne brązowe medalistki tej konkurencji, ale z dwuosobową zmianą. W drugim przedbiegu zwyciężyły Niemki, uzyskując przy tym lepszy o 0.92 sek. rezultat na mecie. W finale zgodnie z założeniami nasza osada prowadziła od startu do mety. Analizując czasy na kolejnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 metrów widać, że pozostałe osady próbowały atakować. Na ok. 750 m można było zaobserwować zdecydowany atak osady niemieckiej i francuskiej, który jednak został odparty przez Polki.

Przy sprzyjających warunkach atmosferycznych panujących tego dnia na torze regatowym nasza załoga na poszczególnych odcinkach pomiarowych uzyskiwała czasy podobne lub lepsze od tych jakie uzyskiwała podczas pojedynczych odcinków testowych na odcinkach 500, 1000 i 1500m na zgrupowaniu w Wałczu. Tak równa i mocna jazda przyczyniła się do uzyskania pierwszego miejsca z pobiciem rekordu świata w tej kategorii wiekowej i w tej konkurencji. Zawodniczki podczas finału

prezentowały bardzo poprawny styl wiosłowania i płynąc w dobrym rytmie miały pełen przegląd sytuacji w torze co pozwalało na kontrolowanie przebiegu rywalizacji.

Występ czwórki podwójnej kobiet należy ocenić jako bardzo udany. A w stosunku do roku ubiegłego udało się jej tym razem awansować bezpośrednio z przedbiegu do finału z pominięciem repasażu.

Złoty medal i najlepszy w dotychczasowej historii tych zawodów czas świadczą o bardzo dobrym przygotowaniu zarówno technicznym jak i fizycznym naszych zawodniczek. Dwie z nich przechodzą już do grupy senierek gdzie powinny rywalizować z obecnymi medalistkami olimpijskimi o miejsca w załogach. Jednak aby utrzymać tą „medalodajną” konkurencję w grupie młodzieżowej należy szukać następczyń, których niestety niezbyt widać na polskich torach.

2. JEDYNKA MĘŻCZYZN BM1x

Skład osady:

Węgrzycki-Szymczyk Natan

Wiek:

21 lat

Klub:

AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Prognoza wynikowa:

I-IV miejsce

Zadanie wynikowe:

medal

Ostateczny wynik:

srebrny medal

W konkurencji jedynki mężczyzn w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata wystartowało 26 zawodników. W ubiegłorocznych w tej konkurencji startowało 23 skifistów. Przy takiej ilości osad system eliminacji FISA przewiduje rozegranie pięciu przedbiegów, z których czterech pierwszych skifistów awansuje bezpośrednio do ćwierćfinałów, a następnie jednego repasażu z którego także czterech zawodników uzupełnia 24-osadową stawkę czterech ćwierćfinałów. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze załogi awansowały do półfinałów A/B, a pozostali do półfinałów C/D. Z półfinałów A/B po trzech pierwszych skifistów utworzyło finał A walczących o medale, pozostali finał B walczących o podział miejsc 7-12. Z półfinałów C/D trzech pierwszych utworzyło finał C, walczących o podział miejsc 13-18, a pozostali w finale D o miejsca 19-24.

Wśród zgłoszonych do tegorocznych mistrzostw skifistów najbardziej znanymi byli: złoty medalista tej konkurencji z ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Płowdiw Białorusin Pilip Pavukou, złoty medalista w jedynce z Młodzieżowych Mistrzostw Świata 2014 roku - Czech Michal

Plocek, z którym nasz zawodnik rywalizuje od wieku juniora, złoty medalista w dwójce podwójnej z ubiegłego roku z Płowdiw Niemiec Tim Ole Naske, oraz srebrny medalista w dwójce podwójnej z ubiegłego roku Norweg Jan Helvig.

Reprezentujący Polskę Natan Węgrzycki–Szymczyk jest ubiegłorocznym brązowym medalistą w tej konkurencji. W poprzednich latach wywalczył kolejno w 2013 Mistrzostwo Świata Juniorów i w 2014 srebrny medal Młodzieżowych Mistrzostw Świata do lat 23 w Varese. Ponadto w ubiegłym roku po zdobyciu medalu w Płowdiw wystartował w Mistrzostwach Świata Seniorów w Aiguebelette (Francja) gdzie wywalczył kwalifikację olimpijską w jedyńce. W tym sezonie wystartował na jedyńce jedynie w pierwszym Pucharze Świata Seniorów w Varese zajmując piąte miejsce. Później ze względów zdrowotnych nie wystartował w ostatnim Pucharze Świata w Poznaniu i Royal Regatta w Henley, które były przewidziane w kalendarzu startów dla tego zawodnika. Należy zauważyć, że Natan, który studiuje w USA i gdzie wiosłuje głównie w osadzie ósemki ze sternikiem wywalczył w tym roku po kilku latach przerwy akademickie mistrzostwo USA w tej konkurencji dla swojej uczelni University of California Berkeley.

W Igrzyskach Olimpijskich w Rio de Janeiro zajęł bardzo dobre siódme miejsce. Świadczy to o ogromnym potencjale zawodnika i bardzo wysokim poziomie sportowym, który niewątpliwie stawia go w roli faworyta w kategorii młodzieżowej. Start Natana Węgrzyckiego – Szymczyka w Rotterdamie po Igrzyskach Olimpijskich, będzie trzecią próbą wygrania Młodzieżowych Mistrzostw Świata w tej konkurencji po dwóch podejściach w Varese 2014 r. i w Płowdiw 2015 r. w których zdobył medale i niewiele brakowało do pełnego sukcesu.

Jego start w tegorocznych Igrzyskach Olimpijskich został oceniony bardzo wysoko przy uwzględnieniu, że był on najmłodszym zawodnikiem w gronie półfinalistów.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 15 – 17 kwietnia – Puchar Świata w Varese (Włochy)
V miejsce
2. 6 - 13 sierpnia - Igrzyska Olimpijskie w Rio de Janeiro
VII miejsce

Polak w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Rotterdamie wystartował czterokrotnie - w przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale.

Swoje starty w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata Natan rozpoczął w niedzielę 21 sierpnia niespełna trzy dni po powrocie z Rio skąd przez Paryż dotarł bezpośrednio do Rotterdamu. Mimo krótkiego czasu na aklimatyzację i adaptację do nowej łódki przez eliminacje przeszedł bez większych problemów.

Przedbieg w strugach ulewnego deszczu wygrał prowadząc od startu z przewagą na mecie ponad czterech sekund nad siódmym w ubiegłym roku Amerykaninem Benjaminem Davisonem. Uzyskał dopiero piętnasty rezultat wszystkich pięciu przedbiegów, ale nie budziło to jakiegoś specjalnego niepokoju w obliczu odsłoniętego i wietrznego toru w Rotterdamie.

W ćwierćfinale spotkał się ze swoim odwiecznym rywalem Czechem Michalem Plockiem, z którym przegrał dwa lata temu rywalizację podczas młodzieżowego czempionatu w Varese. Od startu na prowadzenie wyszedł w swoim stylu Czech, a nasz jedynkarz nie podjął walki o prymat na tym etapie kwalifikacji i spokojnie z drugiego miejsca awansował do półfinału. Nasz skifista uzyskał dopiero dwunasty rezultat czterech ćwierćfinałów. Najprawdopodobniej wpływ na niewystarczająco waleczną postawę miały w tym wypadku problemy aklimatyzacyjne.

W walce o finał Polak zdecydowanie zaatakował od początku uzyskując najlepszy ze wszystkich półfinalistów czas na pierwszych pięciuset metrach i pewnie dowiódł prowadzenie do mety osiągając nieznacznie lepszy czas niż zwycięzca drugiego półfinału Michał Płoczek. Jak się później okazało był to najlepszy rezultat tej konkurencji uzyskany na tych mistrzostwach. Niespodzianką na tym etapie rywalizacji było odpadnięcie ubiegłorocznego triumfatora tej konkurencji Białorusina P. Pavukou, który od początku zdecydowanie odstawał od pierwszej trójki w półfinale.

W finale ze względu na warunki atmosferyczne nastąpiła „alokacja” torów i zwycięzcy półfinałów otrzymali tory pierwszy i drugi, natomiast zawodnicy zajmujący trzecie i ostatnie miejsce dające awans do finału otrzymali tory piąty i szósty teoretycznie najgorsze ze względu na przeciwny wiatr wiejący po skosie od toru pierwszego. Jednak jak się później okazało nie miało to większego znaczenia, gdyż od startu nieoczekiwanie na prowadzenie wyszedł płynący na torze szóstym Niemiec, uzyskując po pierwszych 500m przewagę nad wszystkimi ponad 3.5 sek. którą utrzymał niemal do końca dystansu. Równie nieoczekiwane było drugie miejsce po pierwszych pięciuset metrach Szweda z piątego toru, który w półfinale uzyskał najślabszy czas z całej stawki finalistów prowadząc walkę o awans do ostatnich metrów. Dopiero na półmetku udało się faworytom wyścigu Czechowi i Polakowi wyprzedzić Szweda. Jednak odrabianie strat z pierwszej połowy dystansu naszemu zawodnikowi przychodziło z trudem i na trzecim odcinku odrobił zaledwie 0,38 sek. Prowadzący Niemiec Tim Ole Naske poczuł przysłowiowy „wiatr w żaglach” i uwierzył, że może wygrać wyścig. Mimo mocnego finiszu nie udało się Natanowi dogonić niemieckiego skifisty, któremu uległ ostatecznie 2,84 sek. zajmując drugie miejsce 2,04 sek. przed trzecim tym razem Michałem Plockiem i 5,74 sek. przed czwartym Szwedem.

Natan teoretycznie był pewnym kandydatem do medalu. Nie zawiódł i zdobył srebrny medal. Pozostaje mu jedynie niedosyt, że po raz kolejny nie ma medalu z najcenniejszego kruszcu. Będzie więc musiał w przyszłym roku jeszcze raz spróbować szczęścia i będzie to już ostatnia szansa startu w grupie młodzieżowej. Start Natana w Rotterdamie po blisko dwóch tygodniach od głównej imprezy sezonu można ocenić jako bardzo dobry. Wprawdzie nie udało się zdobyć złotego medalu, ale biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności i przeciwności mógł się on zakończyć całkiem innym, dużo gorszym rezultatem. Pod kątem dalszego rozwoju zawodniczego Natana było to istotne doświadczenie na przyszłość, że możliwym jest odniesienie sukcesu w niekomfortowej dla siebie sytuacji. Umiejętność radzenia sobie w takich okolicznościach powinna procentować w przyszłości.

Natan Węgrzycki–Szymczyk jest młodym, ale już bardzo mocnym zawodnikiem, systematycznie się rozwija i podnosi swój poziom sportowy, co powinno zaowocować w najbliższej przyszłości medalami w seniorach po których mało kto będzie pamiętał o drobnych niepowodzeniach i niedosycie w kategorii młodzieżowej.

3. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN

BM4x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Pawłowski Marcin	21 lat	RTW Lotto Bydgoscia
Dominiczak Jakub	21 lat	RTW Lotto Bydgoscia
Czaja Dominik	21 lat	AZS AWF Warszawa
Przekopski Patryk	20 lat	AZS UMK Energa Toruń

Trenerzy klubowi:

Bartłomiej Pawełczak	– Lotto Bydgoscia
Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Mariusz Szumański	– AZS UMK Energa Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wynikowa:	III-VII miejsce
Zadanie wynikowe:	do V miejsca
Ostateczny wynik:	IV miejsce

W czwórce podwójnej mężczyzn w tegorocznych mistrzostwach wystartowało 16 osad. W ubiegłorocznych w tej konkurencji było 14 załóg. Dla szesnastu osad system eliminacji FISA przewiduje najpierw rozegranie trzech przedbiegów, z których po dwie pierwsze osady awansują bezpośrednio do półfinałów, a następnie dwóch repasaży, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniają dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostałe czwórki startują w finale C o podział miejsc 13-16. Z półfinałów po trzy pierwsze stają ostatecznie do walki o medale w finale A, pozostałe w finale B walczą o podział miejsc 7-12.

W tym roku z tych federacji, które miały swoich reprezentantów w ubiegłorocznych mistrzostwach zabrakło Czechów, Rumunów, Słoweńców i Bułgarów. Do rywalizacji doszli natomiast Brytyjczycy, Rosjanie, Francuzi, Irlandczycy, Łotysze, Kazachowie i Amerykanie. We wszystkich osadach startujących w obu latach nastąpiły zmiany osobowe. Najmniej zmienili Kanadyjczycy i Ukraińcy, bo tylko po jednym zawodniku. Połowę swoich składów osobowych wymienili: Nowozelandczycy, Polacy, Niemcy, Białorusini i Norwegowie. Trzech zawodników wymienili Australijczycy, a całkowicie nowy skład osobowy zgłosili Włosi. Nastąpiły także przetasowania w ostatecznie zajętych miejscach tych czwórek. Jedynie trzy nacje pozostały niezmiennie na tych samych pozycjach; Nowa Zelandia na drugim, Polska na czwartym i Norwegia na trzynastym. Awans w stosunku do ubiegłego roku zanotowali: Australijczycy – z trzeciego miejsca na pierwsze, Włosi – z

szóste na trzecie i Niemcy – z siódmego na szóste. Natomiast największy spadek pomimo wymiany tylko jednego załoganta zanotowała Kanada, która z pozycji Mistrza Świata w ubiegłym roku, teraz zajęła dopiero jedenaste miejsce. Niżej spadła także Ukraina – z piątego na dziesiąte i Białoruś – z ósmego na dziewiąte. Młoda czwórka Włochów podczas tegorocznego Pucharu Świata Seniorów w Poznaniu pokonała w repesażu polską czwórkę olimpijską, jednak w finale Włosi zajęli dopiero szóste miejsce ulegając naszym zawodnikom aż 9,36 sek.

Do czwórki podwójnej na mistrzostwa w Rotterdamie kandydowało pięciu zawodników. Trzech ubiegłorocznych finalistów w tej konkurencji (Sobieraj, Dominiczak i Pawłowski), D. Czaja, który brał udział w kwalifikacjach olimpijskich do dwójki podwójnej oraz rezerwowy z ubiegłego roku w tej konkurencji P. Przekopski. Czterech z nich wystartowało w regatach w Ratzeburgu. Natomiast M. Pawłowski studiujący w USA po starcie w akademickich mistrzostwach USA uczestniczył jeszcze w regatach w Henley. W związku z tym mógł przyjechać dopiero od zgrupowania w Wałczu rozpoczynającego się 13 lipca 2016 i wtedy dopiero można było sprawdzić jego przydatność do osady. Cały sezon nieprzerwanie w czwórce pływali Jakub Dominiczak i Patryk Przekopski. Natomiast D. Czaja dołączył do nich na regaty międzynarodowe w Ratzeburgu po nieudanych kwalifikacjach olimpijskich w dwójce podwójnej, a Marcin Pawłowski wszedł do składu osady dopiero po ostatecznej selekcji w połowie lipca.

Ostatecznie reprezentacyjna młodzieżowa czwórka podwójna wystartowała w Rotterdamie z dwiema zmianami w stosunku do ubiegłego roku. Szymona Pośnika, który skończył wiek młodzieżowca zastąpił Dominik Czaja, a słabszego w tym sezonie Marcina Sobieraja wymienił Patryk Przekopski. Cały sezon nieprzerwanie w czwórce pływali Jakub Dominiczak i Patryk Przekopski. Natomiast D. Czaja dołączył do nich na regaty międzynarodowe w Ratzeburgu po nieudanych kwalifikacjach olimpijskich w dwójce podwójnej, a Marcin Pawłowski studiujący i trenujący w USA wszedł do składu osady dopiero po ostatecznej selekcji w połowie lipca.

Czwórka podwójna wystartowała dwukrotnie w regatach międzynarodowych. W Gent w składzie Dominiczak, Sobieraj, Przekopski i rezerwowi Janasik wypadła słabo przegrywając dwukrotnie ponad 10 sek. z dwiema osadami niemieckimi walczącymi o prawo startu w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Rotterdamie. Podczas kolejnych regat międzynarodowych w Ratzeburgu pierwszego dnia nasza osada zajęła drugie miejsce ulegając 0,78 sek. pierwszej osadzie niemieckiej z jedną zmianą w stosunku do regat w Gent, a wygrała 5,51 sek. z drugą czwórką niemiecką. Drugiego dnia regat nasza czwórka miała za zadanie inaczej taktycznie popłynąć wyścig i wygrać z obydwoma czwórkami niemieckimi, ale nieoczekiwanie wygrała druga osada niemiecka, która nie startowała wcześniej w innych konkurencjach. Po tym starcie podjęto decyzję o wsadzeniu do czwórki Marcina Pawłowskiego. Zawodnika o bardzo dużym potencjale i bardzo dobrych warunkach somatycznych, które wyraźnie wyróżniają go na tle pozostałych zawodników.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8 maja – Regaty międzynarodowe - Gent (Belgia)
III miejsce w sobotę (skład osady: Janasik, Sobieraj, Przekopski, Dominiczak)
IV miejsce w niedzielę (skład osady: Janasik, Sobieraj, Przekopski, Dominiczak)
2. 11 – 12 czerwca – Regaty międzynarodowe – Ratzeburg (Niemcy)
II miejsce w sobotę (skład osady: Przekopski, Dominiczak, Sobieraj, Czaja)
III miejsce w niedzielę (skład osady: Przekopski, Dominiczak, Sobieraj, Czaja)

Nasza czwórka w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Rotterdamie wystartowała trzykrotnie – w przedbiegu, w półfinale i finale A.

W przedbiegu trafiła na ubiegłorocznych zwycięzców tej konkurencji Kanadyjczyków, srebrnych medalistów - Nowozelandczyków oraz osadę Francji, z którą w Ratzeburgu przegrali ponad 7 sekund. Mimo tego od początku wyszli na prowadzenie, które na półmetku wynosiło 3,42 sek. nad drugą osadą. W drugiej części dystansu nasi zawodnicy już tylko kontrolowali przebieg rywalizacji i pewnie wygrali z walczącą do końca czwórką Nowej Zelandii. Trzecia na mecie Rosja traciła do naszej osady już 8,81 sek., a Kanadyjczycy zajęli dopiero piąte miejsce. Oprócz Polaków pozostałe dwa przedbiegi wygrali Australijczycy i Niemcy. Najlepszy czas tej fazy eliminacji uzyskała osada Australii 5:52,01 przed Polską 5:52,88 i Włochami 5:53,31 sek.

W półfinale Polacy spotkali się z Włochami, Niemcami i Kanadyjczykami, oraz nieco tym razem słabszymi Rosjanami i Białorusinami. Podobnie jak w przedbiegu od razu objęli prowadzenie przed osadami Włoch i Niemiec. I to te trzy czwórki pilnowały przewagi już do końca nad czwartą w stawce Kanadą, która ostatecznie nie awansowała do finału co było ogromną niespodzianką. Drugi półfinał wygrali Australijczycy. Nasza czwórka uzyskała w tym wyścigu najlepszy rezultat całej konkurencji w tych mistrzostwach.

W dniu finałów zmieniły się warunki atmosferyczne. Wiał przeciwny wiatr po skosie od toru pierwszego. Zdecydowano się na alokację torów i polska czwórka wystartowała z drugiego, a obok na pierwszym byli Australijczycy na trzecim Włosi i czwartym osada Nowej Zelandii. Od startu bardzo mocno ruszyli Australijczycy za nimi nasza czwórka i nieoczekiwanie z szóstego toru Niemcy. Na półmetku kontakt z prowadzącą Australią utrzymywała tylko Polska (1,93 sek.) Osady Nowej Zelandii i Włoch traciły odpowiednio 3,54 i 3,93 sek. Jeszcze 500 metrów przed metą nasza osada płynęła na drugim miejscu ulegając prowadzącej od startu Australii 1,77 sek., ale różnica do trzeciej rozpędzającej się Nowej Zelandii zmalała zaledwie do 0,21 sek. Przewaga na 500 metrów przed metą nad czwartymi w tym momencie Włochami wynosiła jeszcze 2,30 sek. i wydawało się, że jest wystarczająca by dojechać do mety na pozycji medalowej. Niestety polscy zawodnicy nie potrafili skutecznie odpowiedzieć na ataki przeciwników. Najpierw Nowej Zelandii i później Włoch, osad które ostatnie 500 metrów popłynęły najszybciej, podczas gdy Polacy uzyskali dopiero piąty czas ostatniego odcinka. Jeszcze niecałe sto metrów przed metą byli na pozycji medalowej jednak ostatecznie zajęli najgorsze z możliwych miejsce tuż za podium.

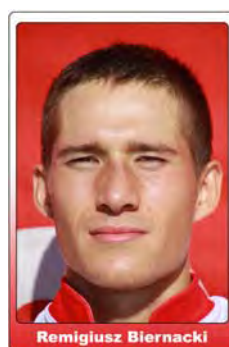
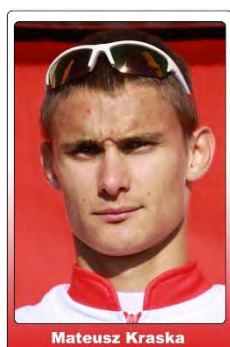
Trzeba przyznać, że apetyty po pewnie wygranych przedbiegu półfinale były bardzo duże. Realna wydawała się walka o najwyższe miejsce. Być może zmiana kierunku wiatru na przeciwny, a przez to i wydłużenie czasu trwania wyścigu sprawiło, że po bardzo ładnej walce nasza czwórka nie stanęła na podium przegrywając o 2,26 sek. złoty medal. Choć przejazdy kontrolne w Wałczu, które czwórka podwójna rozgrywała z ósemką wskazywały, że czwórka ze względu na większą indywidualną moc zawodników lepiej prezentowała się przy przeciwnym wietrze, uzyskując na tym samym odcinku mniejszą stratę do ósemki właśnie pod wiatr niż z wiatrem. Może więc brak odporności na stres w warunkach tak wyrównanej walki na finiszu i brak skuteczności wiosłowania na maksymalnym tempie, kiedy widać jak przewaga „topnieje w oczach”.

Mimo, że wszyscy obserwujący przebieg rywalizacji po fazie eliminacji liczyli na medal, to należy zawodnikom trzeba podziękować. Wykonali zadanie wynikowe i w zaciętej walce od startu, której wynik niewątpliwie rozczarowuje wykazali niesamowitą determinację i wolę walki. Sami również nie spodziewali się takiego obrotu sprawy i bardzo przeżyli rozstrzygnięcie końcowe wyścigu, a strata 2,26 sek. do zwycięskich Australijczyków świadczy o bardzo wysokim poziomie sportowym naszej osady.

4. CZWÓRKA BEZ STERNIKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN

BLM4-

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Stasiewicz Łukasz	22 lata	AZS AWFIS Gdańsk
Kraska Mateusz	19 lat	Zawisza Bydgoszcz
Biernacki Remigiusz	22 lata	AZS Szczecin
Nalewski Rafał	22 lata	RTW Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński	- AZS AWFIS Gdańsk
Michał Rychlicki	- AZS AWFIS Gdańsk
Grzegorz Dudziński	- Zawisza Bydgoszcz
Piotr Kula	- AZS Szczecin
Tomasz Strychalski	- RTW Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wynikowa:	IV-VII miejsce
Zadanie wynikowe:	Finał A
Ostateczny wynik:	IV miejsce

Do Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w tym roku w tej konkurencji zgłoszono 14 osad. W ubiegłorocznych mistrzostwach startowało tylko dziewięć czwórek wagi lekkiej. System eliminacji przy 14 startujących osadach zakłada rozegranie trzech przedbiegów z których do dwóch półfinałów awansowały po trzy osady i jednego repeażu, w którym spośród pięciu czwórek kolejne trzy kwalifikowały się do półfinału, a dwie ostatnie trafiły już do finału „C”. Z półfinałów po trzy pierwsze stają ostatecznie do walki o medale w finale A, pozostałe w finale B walczą o podział miejsc 7-12. Z federacji, które miały swoich przedstawicieli w tej konkurencji w ubiegłorocznych mistrzostwach w tym roku zabrakło jedynie czwórki Irlandczyków. Doszły za to nowe osady Polski, Szwajcarii, Chile, Austrii, Holandii i Ukrainy. Z osad, które startowały także w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata jedynie Brytyjczycy zgłosili w tym roku identyczny skład osobowy swojej czwórki. Połowę składu wymienili Włosi, Niemcy, Japończycy i Hiszpanie. Trzech zawodników wymienili Duńczycy i Amerykanie, a Francuzi zgłosili całkiem nowy skład osobowy swojej czwórki. W finale A znalazły się aż cztery te same nacje co były w nim w ubiegłym roku, a do tego zajęły te same miejsca. Pierwsze - Włosi, drugie - Niemcy, trzecie - Brytyjczycy i piąte Japończycy. Nieznaczny awans zanotowali

Duńczycy – z ósmego miejsca na siódme, a spadek zaliczyli: Francuzi – z czwartego na dziewiąte, Amerykanie – z szóstego na ósme i Hiszpanie – z siódmego na dwunaste.

W polskiej reprezentacji wystartowała osada zestawiona z ubiegłorocznego reprezentanta na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata - Łukasza Stasiewicza, który w Płowdii zajął X miejsce w dwójce podwójnej wagi lekkiej, pierwszej dwójki bez sternika w kategorii młodzieżowej z Centralnych Wiosennych Regat Kontrolnych w Poznaniu Mateusza Kraski i Rafała Nalewalskiego oraz zawodnika, który najlepiej potrafił dopasować się do pozostałej trójki Remigiusza Biernackiego - ósmego jedynkarza wagi lekkiej z regat w Poznaniu. Osada stworzona na podstawie przejazdów kontrolnych w Wałczu przed regatami w Ratzeburgu, gdzie w selekcji brało udział ośmiu zawodników, w tym trzech pierwszych jedynkarzy wagi lekkiej kategorii młodzieżowej. W rywalizacji na dwójkach pierwsze miejsce zajęła osada w składzie: Stasiewicz-Kraska, a drugie miejsce: Biernacki-Nalewalski. Również te dwie pierwsze dwójki zdecydowanie wygrały rywalizację w czwórce bez sternika i wywalczyły sobie prawo startu na regatach w Ratzeburgu.

Czwórka bez sternika w składzie Nalewalski, Kraska, Baran, Wachowicz wystartowała wcześniej w Gent. Jednak ich występ należy ocenić jako słaby. Strata do pierwszej osady niemieckiej pierwszego dnia regat wyniosła 23,30 sek. i nie napawała optymizmem. W drugim dniu osada popłynęła lepiej w porównaniu do zmienionej osady niemieckiej (wymieniono w niej 2 zawodników) zmniejszając stratę do 9,96 sek. W Ratzeburgu czwórka w konkurencji pięciu osad zajęła trzecie miejsce za osadami Danii (strata 7,48 sek.) i Niemiec (5,72 sek.) wyprzedzając jednocześnie osadę Francji o 2,95 sek. W czwórce niemieckiej wiosłowali ich najlepsi zawodnicy. Polska czwórka po zaledwie kilku treningach przed tymi regatami w tym składzie podczas zgrupowania w Wałczu zaprezentowała się bardzo dobrze w gronie ubiegłorocznych finalistów. W niedzielę, gdy nasi zawodnicy startowali kontrolnie, dla określenia swojego poziomu, start naszych dwójek podwójnych wypadł słabo. Porównując poziom sportowy startu tych samych zawodników w obu konkurencjach to jednak zdecydowanie lepiej wypadli w czwórce bez sternika, w której prowadzili wyrównaną walkę z ubiegłorocznymi finalistami Młodzieżowych Mistrzostw Świata.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8 maja – Regaty międzynarodowe - Gent (Belgia)
IV miejsce w sobotę (skład osady: Kraska, Baran, Wachowicz, Nalewalski).
III miejsce w niedzielę (skład osady: Kraska, Baran, Wachowicz, Nalewalski)
2. 11 – 12 czerwca – Regaty międzynarodowe – Ratzeburg /Niemcy/
III miejsce w sobotę

W Rotterdamie polska czwórka wagi lekkiej wystartowała trzykrotnie - w przedbiegu, w półfinale i finale A. W przedbiegu Polacy rywalizowali z Japończykami, Szwajcarami i Amerykanami. Bardzo wyrównany start wygrali nasi zawodnicy i w dalszej części dystansu nieznacznie, ale systematycznie zwiększali przewagę osiągając na trzech kolejnych odcinkach 500 metrowych najlepsze czasy. Ostatni odcinek pilnowali prowadzenia starając się osiągnąć to jak najmniejszym kosztem. Uzyskali czwarty czas za zwycięzcami pozostałych przedbiegów Niemcami i Brytyjczykami oraz drugimi w pierwszym przedbiegu Włochami.

W półfinale spotkali się z faworyzowanymi Niemcami, z którymi wyszli równo ze startu, uzyskując po 1000 metrów przewagę 1,64 sek. nad trzecią i ponad 4 sekundy nad czwartą osadą. Drugą część dystansu ponownie już kontrolowali sytuację w torze podobnie jak Niemcy i pewnie awansowali do finału z drugiego miejsca. Ich rezultat był drugim wynikiem obu półfinałów, co zarazem stawiało ich niespodziewanie w roli jednych z faworytów do medali.

Niestety na piątkowe finały zmienił się kierunek wiatru na przeciwny co przy niezbyt wysokich parametrach mocy naszych zawodników nie było okolicznością sprzyjającą. Polacy rozstawieni w ramach alokacji na trzecim torze wystartowali podobnie jak w półfinale za prowadzącymi Niemcami. Odbyło się to jednak bardzo dużym kosztem, tym bardziej jak się okazało na mecie, że nawet sami Niemcy nie wytrzymali narzuconego przez siebie tempa. Jeszcze przed półmetkiem wyprzedzili polską czwórkę ubiegłorocznymi złoci medalistami, bardzo mocni Włosi. W drugiej części dystansu, Polacy płynąc na trzeciej - medalowej pozycji starali się ze wszystkich sił utrzymać malejąca jednak stopniowo przewagę nad ubiegłorocznymi medalistami - Brytyjczykami. Mimo przewagi naszej czwórki 1,80 sek. na 500 metrów przed metą rozgrywkę finałową o brązowy medal zdecydowanie wygrała bardziej doświadczona i lepiej rozkładająca siły na dystansie osada Brytyjczyków. Polska osada niestety całkowicie opadła z sił na finiszu i rozpaczliwie musiała bronić się przed ambitnie do końca walczącymi Japończykami. Różnica na mecie pomiędzy nimi wyniosła 0.32 sek. Nasza czwórka wagi lekkiej będąc dla wielu obserwatorów ogromną niespodzianką, ogólnie po bardzo dobrych wyścigach w tych mistrzostwach musiała niestety zadowolić się najgorszym miejscem dla każdego sportowca, tuż poza podium.

Czwórka powtórzyła najlepszy wynik w tej konkurencji z 2012 roku (Troki), gdzie w podobnych okolicznościach polska osada zajęła czwarte miejsce. Zestawiona dopiero na regaty w Ratzeburgu po żmudnej selekcji załoga cały czas podkreślała swoje wysokie aspiracje wewnętrzne na walkę o jeden z medali. Mimo, że jedynie Łukasz Stasiewicz prezentował wcześniej odpowiedni potencjał i doświadczenie pozwalający na realizację tych ambicji. Dobranie i zgranie czwórki bez sternika wagi lekkiej w tym sezonie było nie lada wyzwaniem przy uwzględnieniu faktu, że w Centralnych Kontrolnych Regatach Jesiennych nie wystartowała żadna dwójka bez sternika wagi lekkiej w swojej konkurencji, a te, które zgłoszono wystartowały w wadze otwartej. Tym bardziej cieszy osiągnięcie takiego poziomu sportowego i zajęcie wysokiego czwartego miejsca w Mistrzostwach Świata, które pozwoliło na wypełnienie zadania wynikowego z nawiązką. W związku z czym ocena startu tej osady w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata może być tylko bardzo dobrą.

5. DWÓJKA PODWÓJNA KOBIEC

BW2x

Skład osady:

Styła Julia

Wełna Katarzyna

Wiek:

22 lata

22 lata

Klub:

AZS AWF Kraków

AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Iwona Wójcik-Pietruszka

Artur Leśniak

- AZS AWF Kraków

- AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza wynikowa: IV-VI miejsce**Zadanie wynikowe: Finał A - do VI miejsca****Ostateczny wynik: VII miejsce**

W tej konkurencji do Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w tym roku zgłoszono 15 dwójek. W ubiegłorocznych mistrzostwach startowało ich jedenaście. System eliminacji przy 15 startujących osadach jest identyczny jak w przypadku poprzedniej, analizowanej konkurencji – męskiej czwórki bez sternika wagi lekkiej. Z federacji które miały swoje przedstawicielki w tej konkurencji w ubiegłorocznych mistrzostwach, w tym roku zabrakło dwójek – Nowej Zelandii, Mołdawii, Bułgarii oraz Holandii i to na swoim torze. Doszły za to dwójki Kanady, Łotwy, Słowenii i Rosji. Z osad, które startowały także w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata, Rumuni, Białorusini i Węgrzy zgłosili w tym roku identyczne składy osobowe swoich dwójek. Połowę składu wymienili Brytyjczycy, Duńczycy i Polacy. Natomiast Amerykanki, Niemki, Chinki, Łotyszki i Włoszki wystąpiły w całkiem innych zestawieniach osobowych. W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Świata tylko Węgierki niezmiennie pozostały na ósmym miejscu. Lepiej wypadły przede wszystkim Brytyjki, które awansowały z czwartego miejsca w ubiegłym roku na pierwsze. Podobnie Białorusinki - z piątego na drugie, Amerykanki - z trzynastego na czwarte, Niemki – z szóstego na piąte, Dunki – z dwunastego na szóste, Polki – z dziewiątego na siódme i Chinki – z dziesiątego na dziewiąte. „Tylko” brązowy medal w tym roku zdobyły ubiegłoroczne Mistrzynie Świata – Rumunki, a spadek zanotowały Włoszki – z siódmego miejsca na trzynaste oraz o jedno miejsce Łotyszki – z jedenastego na dwunaste.

W naszej reprezentacji startowała osada wybrana na podstawie wcześniejszych startów międzynarodowych w Gent i Ratzeburgu.

Osada złożona z doświadczonych zawodniczek krótkowiosłowych. W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w tej konkurencji również startowała Julia Styła, ale z Karoliną Smyrak. Natomiast Katarzyna Wełna startowała w tych samych mistrzostwach w dwójce podwójnej wagi lekkiej zajmując szóste miejsce.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8 maja – Regaty międzynarodowe - Gent (Belgia)
I miejsce
2. 11-12 czerwca międzynarodowe – Ratzeburg (Niemcy)
V miejsce (skład osady: Styła Julia, Śliwińska Joanna)

W tegorocznym swoim pierwszym starcie międzynarodowym w belgijskim Gent zmierzyły się z załogami Irlandii i Wielkiej Brytanii (Oxford Brookes) i bez większych problemów pewnie zwyciężyły. Julia Styła w regatach międzynarodowych w Ratzeburgu z powodu konfuzji Katarzyny Wełny startowała z Joanną Śliwińską. Osady startujące w biegu dwójki podwójnej w tych regatach to niemieckie osady klubowe biorące udział w budowaniu ich reprezentacji na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata. Osada okres akumulacji Bezpośredniego Przygotowania Startowego przepracowała w klubie, a do reprezentacji wróciła na początku sierpnia po Młodzieżowych Mistrzostwach Polski, w których wygrała tę konkurencję. Obydwie zawodniczki są bardzo doświadczone i prezentują podobny poziom zaawansowania technicznego. Dla obu zawodniczek był to ostatni rok startów w tej kategorii wiekowej, a więc i ostatnia szansa na dobry w niej wynik.

Osada w tym składzie wygrała bardzo pewnie, bo ponad 20 sekund przejazd kwalifikacyjny z inną dwójką zgłoszoną do rywalizacji, a złożoną z zawodniczek klubowych. Załoga po przyjeździe na zgrupowanie do Wałcza przed Mistrzostwami Świata wykazywała oznaki przemęczenia i znużenia treningiem specjalistycznym. Z tego powodu bezpośrednio po biegu kwalifikacyjnym przez 3 dni nie realizowała treningu specjalistycznych

W Mistrzostwach Świata w Rotterdamie Polki startowały trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i finale B. W przedbiegu nasza osada mając za przeciwniczki późniejsze złote medalistki Brytyjki, Niemki z którymi ścigały się w startach kontrolnych w tym sezonie oraz słabsze Włoszki i mające ogromne problemy techniczne na ostatniej pięćsetce Węgierki, przypląnęła na 3 pozycji gwarantującej półfinał A/B. Trzeba jednak zaznaczyć, że do momentu problemów Węgiek Polki płynęły na czwartym miejscu. Ogólnie uzyskały siódmy rezultat wszystkich trzech przedbiegów. Wydawało się, że nasze zawodniczki zbyt mało dynamicznie ruszyły ze startu, a być może zbyt bojaźliwie, nie znając lub nie wierząc w swoje możliwości. Potwierdzeniem takiej tezy może być czas ostatniej pięćsetki, który jest na tym samym poziomie jaki uzyskały bezwzględnie najlepsze w tym wyścigu Brytyjki.

W półfinale Polki popłynęły dużo lepiej niż w przedbiegu. Wprawdzie równorzędną walkę o awans zawodniczki nawiązywały jedynie do półmetka, ale do tego momentu trzy dwójki; Amerykanek, Niemek i Polek płynęły w odległości 1.24 sek. Jedynie prowadzące od startu do mety Białorusinki wyszły nieco do przodu. Jednak w drugiej połowie dystansu trzy pierwsze osady dość wyraźnie odpląnęły. Na mecie różnica czasu Polek do trzecich Niemek wynosiła 6.04 sek. Debel Wełna-Styła uzyskał siódmy rezultat obu półfinałów, co dawało nadzieje na pokonanie wszystkich osad w finale B.

Wyścig Polek w finale B był ich najlepszym startem w tych mistrzostwach. Prowadziły od startu do mety. Miały czasy trzech pierwszych pięćsetek najlepsze z całej stawki. Dopiero na ostatniej nieco osłabły co spowodowało, że płynące za nimi Węgierki zmniejszyły straty o połowę.

Nasza osada w kolejnych swoich biegach w mistrzostwach poprawiała swoje rezultaty prezentując wyrównany poziom przez cały cykl startów. Najlepiej spisała się oczywiście w biegu finału B, gdzie prezentowała dobrą jazdę techniczną popartą dobrą i skuteczną pracą w wodzie. Trochę szkoda, że tak późno, bo po mistrzostwach można tylko domniemywać jakie byłyby ich szanse w drugim półfinale, czy nawet w domniemywanym finale A. Niestety zawodniczki nie zrealizowały pokładanych w nich nadziei na walkę w finale A i na powtórkę w grupie młodzieżowej nie będzie już szans.

6. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET

BW4-

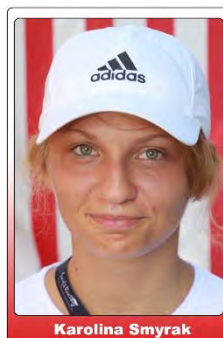
Skład osady:	Wiek:	Klub:
Robaszkiewicz Agnieszka	21 lat	AZS UMK Energa Toruń
Pilch Katarzyna	19 lat	AZS AWF Kraków
Smyrak Karolina	20 lat	AZS AWF Kraków
Sobieszek Monika	21 lat	AZS AWF Kraków

Agnieszka Robaszkiewicz

Katarzyna Pilch

Karolina Smyrak

Monika Sobieszek

Trenerzy klubowi:

Szumański Mariusz	- AZS UMK Energa Toruń
Iwona Wójcik-Pietruszka	- AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Serwiak Rafał

Prognoza wynikowa:

V-VII miejsce

Zadanie wynikowe:

Finał A - do VI miejsca

Ostateczny wynik:

IX miejsce

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Rotterdamie wystartowało 10 kobiecych czwórek w wioślach długich. W ubiegłym roku startowało 11 osad w tej konkurencji. Przy takiej ilości zgłoszonych załóg system eliminacji FISA przewiduje rozegranie najpierw dwóch przedbiegów, a następnie jednego uzupełniającego repasażu. Z wszystkich tych wyścigów po dwie osady awansowały do finału A, z tym, że z przedbiegów bezpośrednio. Pozostałe cztery stanęły na starcie finału B w walce o podział miejsc 7-10.

Z posiadających swoje osady w ubiegłorocznych mistrzostwach w tej konkurencji, w tym roku nie zgłosili ich: Australijczycy, Francuzi, Nowozelandczycy, Rosjanie i Włosi. Wystartowały za to załogi z czterech nowych federacji: Białorusi, Chin, Holandii i Polski. Od trzech lat złoty medal w tej konkurencji zdobywają Amerykanki i tym razem była to jedyna nacja, która swoje miejsce w rankingu w stosunku do poprzedniego roku. Awansowały czwórki Rumunek – z siódmego miejsca na drugie i Niemek – z szóstego na piąte. Spadek zanotowały: Brytyjki – z trzeciego miejsca na czwarte, Kanadyjki – z drugiego na siódme i Ukrainki – z dziesiątego na jedenaste. Stosunkowo najmniejszych zmian osobowych dokonano w czwórce Ukrainy, bo tylko 2 zawodniczki. Po jednej zawodniczce z ubiegłego roku pozostawili: Amerykanie, Rumuni i Kanadyjczycy, a całkiem nowe osady przywieźli Niemcy i Brytyjczycy.

W polskiej reprezentacji wystartowała osada, która powstała w wyniku selekcji pomiędzy pięcioma zawodniczkami. Oprócz w/w o skład walczyła również Patrycja Sadowska z AZS Wratislavia

Wrocław. Cztery z nich to skład z regat międzynarodowych w Ratzeburgu oraz Monika Sobieszek, która była również szlakową ósemką w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w 2014 r. Polska ósemka zajęła tam szóste miejsce. Z osady w zeszłorocznych Mistrzostwach Świata startowała tylko Karolina Smyrak w konkurencji dwójki podwójnej.

Ostatni raz polska czwórka bez sterniczki w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata startowała w 2013 i zajęła tam szóste miejsce. Tegoroczna czwórka bez sterniczki nie startowała w w/w składzie w żadnych regatach międzynarodowych w tym sezonie. Głównie z powodów matur, a dodatkowo szlakowa osada - Monika Sobieszek na co dzień studiująca w Brown University w USA przyleciała do Polski dopiero po amerykańskich akademickich mistrzostwach w połowie czerwca.

Od 18 do 21 Lipca zawodniczki miały serię przejazdów kontrolnych. Założone zasady przewidywały sześć przejazdów na 2000m w ograniczonym tempie (500m - 28, 1000m - t32, 500m t - 36) oraz dwa przejazdy na 1500m w tempie 34. Na końcu każdej z zawodniczek anulowano dwa z nich - najlepszy oraz najgorszy czas, aby zachować czystość rywalizacji. W ten sposób powstał ostateczny skład na bieg kontrolny. Osada w biegu kontrolnym miała za zadanie najechać limit czasowy 6:53,0 sek. w sprzyjających warunkach. W biegu kontrolnym jechała sama, gdyż żadna inna załoga się do niego nie zgłosiła. Warunki na torze w COS-OPO Wałcz nie były tego dnia niestety zbyt sprzyjające (pierwsze 500-650 metrów po starcie było z wiatrem, natomiast reszta dystansu była rozegrana pod wiatr). Załoga uzyskała czas końcowy 6:58,05 sek., czyli nie mieszczący się w dopuszczalnych granicach. Pomimo tego Zarząd PZTW zaakceptował wyjazd tej osady na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata w Rotterdamie, mając na uwadze promocję wioślarstwa kobiecego oraz fakt, że być może to właśnie ta konkurencja wejdzie do programu kolejnych Igrzysk Olimpijskich w Tokio w 2020 roku w ramach wyrównywania szans dostępu do Sportu kobiet i mężczyzn. Ten start kontrolny w Wałczu pokazał też, że osada ma spore możliwości i powinna wystartować warunkowo w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jako załóżek budowy osad kobiecych wiosł długich w naszym wioślarstwie. Wprawdzie każdego roku próbujemy składać żeńskie osady długo-wiosłowe w konkurencjach młodzieżowych, ale brak ich startów w imprezach głównych mógłby doprowadzić do całkowitego zaniku tej grupy szkoleniowej na przyzwoitym poziomie międzynarodowym w naszym kraju.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 11 – 12 czerwca – Regaty międzynarodowe – Ratzeburg (Niemcy)

IV miejsce

W regatach międzynarodowych w Ratzeburgu zamiast Moniki Sobieszek w składzie osady była Patrycja Sadowska. Startująca tam czwórka złożona była z zawodniczek z pierwszej, drugiej i czwartej dwójki bez sterniczki po tegorocznych Wiosennych Regatach Kontrolnych w Poznaniu. W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Polski zawodniczki tej osady zdobyły złoty i srebrny medal w dwójkach bez sterniczki. Pomimo niewielu wspólnych treningów w tym ustawieniu przed regatami w Ratzeburgu, zawodniczki potrafiły znaleźć wspólny rytm wiosłowania na wysokim tempie regatowym, choć w załodze występowały jeszcze braki w technice wiosłowania oraz w przygotowaniu fizycznym.

W Mistrzostwach Świata w Rotterdamie Polki wystartowały trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i finale B. W bardzo mocnym teoretycznie przedbiegu Polki startowały z Amerykankami (późniejsze Mistrzyni Świata oraz poprawiły w finale nieoficjalny rekord świata w tej konkurencji), Niemki (osada zestawiona z medalistek oraz finalistek mistrzostw świata juniorek z poprzednich lat), Kanadyjki (ubiegłoroczne srebrne medalistki tej konkurencji, choć pozostała w osadzie tylko jedna zawodniczka) i Białorusinki. Polska osada w tym wyścigu okazała się od startu do mety najsłabszą

osadą. Miała też najgorsze czasy wszystkich poszczególnych pięćsetek. Na mecie uległa poprzedzającej ją czwórce Kanady 18.35 sek. i uzyskały najgorszy rezultat końcowy obu przedbiegów. W osadzie w trakcie wyścigu zauważalnych było wiele mankamentów w technice, w zgraniu, ale również w przygotowaniu wydolnościowym. Po tym wyścigu powstała obawa, że może się okazać naj słabszą czwórką konkurencji.

W repasażu rywalkami Polek były Brytyjki, Chinki i Ukrainki oraz znane już z przedbiegu Białorusinki i Kanadyjki. Zadaniem naszej osady było „zabranie się” w stawce z osadami z Białorusi i Kanady, z którymi startowały w przedbiegu. Na półmetku osada traciła wprawdzie do Białorusinek płynących w tym momencie na drugim miejscu 2.01 sek., niestety dalej brak skutecznej jazdy na zmęczeniu spowodował, iż rywalki po półmetku odpłynęły od Polek. Ostateczne ukończyły swój start na 5 miejscu tracąc 14 sek. do zwycięskich Brytyjek, a 13.90 sek. do drugiego miejsca, gwarantującego awans do finału. Wyprzedzające bezpośrednio naszą czwórkę Chinki uzyskały nad nią przewagę 7.28 sek. Polki miały dwa naj słabsze czasy pięćsetek (pierwszą i czwartą) oraz dwa przedostatnie. Na szczęście w bezpośredniej walce okazało się, że w tej konkurencji na tych mistrzostwach są jeszcze słabsze Ukrainki, pomimo startu dwóch zawodniczek z tej osady w ubiegłorocznych Młodzieżowych Świata w tej konkurencji. Jednak ich końcowy rezultat w ubiegłym roku także był słaby (10 miejsce na 11 startujących czwórek).

W finale B nasze zawodniczki nawet próbowały walczyć o jak naj wyższe miejsce. Przez ponad 1500 metrów liczyły się w stawce walczących nawet o zwycięstwo. Pierwsze trzy czwórki (Kanada, Chiny i Polska) wpłynęły na ostatni kontrolny punkt pomiaru czasu, pięćset metrów przed metą w różnicy czasu 1,78 sek. Całkowicie od półmetka nie liczyły się w rywalizacji Ukrainki. Jednak na finiszu słabnące Polki musiały uznać wyższość Kanadyjek i Chinek. Bieg finałowy należy uznać za udany w wykonaniu naszych zawodniczek biorąc pod uwagę ich poziom sportowy. Osada realizowała plan taktyczny, który zakładał narzucenie bardzo mocnego i efektywnego tempa wiosłowania od startu i starania się budowania przewagi nad osadą z Chin. Po pierwszych 500m zawodniczki były na drugiej pozycji tracąc do Kanadyjek zaledwie 0,49 sek. i wyprzedzając Chinki o 0,50 sek. Na półmetku przegrywały minimalnie z Kanadyjkami 0,66 sek. i zwiększyły przewagę nad Chinkami do 1,38 sek. Na 500m przed metą Polki przegrywały wprawdzie i z Kanadyjkami i Chinkami, ale tylko odpowiednio 1,76 i 0,24 sek. Niestety bardzo mocne tempo tego wyścigu od samego startu za dużo kosztowało naszą osadę. Zapłaciły cenę bardzo ambitnej jazdy przez $\frac{3}{4}$ dystansu, tym bardziej, że obie wymienione czwórki zachowały zdecydowanie więcej sił i wyraźnie przyśpieszyły.

Osada pomimo dużych braków technicznych i słabej wartości fizycznej podjęła w finałowym wyścigu walkę i wykorzystała swój potencjał w 100%. Na pewno są to zawodniczki które mają jeszcze ogromne możliwości do poprawy tych obydwu elementów, co może przełożyć się na lepszy wynik końcowy.

Ostateczny jednak wynik tej załogi jest słaby. Osada złożona z najlepszej młodzieżowej dwójki bez sterniczki, zawodniczki z drugiej młodzieżowej dwójki bez sterniczki w Polsce oraz zawodniczki z amerykańskiego uniwersytetu prezentowała się mizernie na tle rywalek z zagranicy. Przedostatnia lokata w zawodach odzwierciedla poziom wiosła długich w naszym kraju. Pozostaje mieć nadzieje iż pojawią się następne zawodniczki z grup juniorskich (w tym roku były wicemistrzyni Europy) i w kolejnych latach uda się odbudować wiosła długie w Polsce w kategorii młodzieżowej.

7. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN BM2x

Skład osady:

Świątek Mateusz

Sobieraj Marcin

Wiek:

20 lat

21 lat

Klub:

KW04 Poznań

RTW Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Mirosław Rewers - KW04 Poznań

Bartłomiej Pawełczak - RTW Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wynikowa:

Zadanie wynikowe:

Ostateczny wynik:

VI-VIII miejsce

do VIII miejsca

IX miejsce

Do dwójki podwójnej mężczyzn w Rotterdamie zgłoszono 15 osad. W ubiegłorocznych mistrzostwach w tej konkurencji wystartowało 18 dwójek. Przy takiej ilości zgłoszonych osad zastosowano system eliminacji identyczny jak przy żeńskiej dwójce podwójnej. W tej konkurencji jak w żadnej innej w stosunku do ubiegłego roku nastąpiło wiele rotacji startujących federacji jak i w składach osobowych samych osad, choć akurat wszystkie medale zdobyły te same nacje i to w tej samej kolejności. Wśród medalistów Mistrzowie Świata z Niemiec to całkiem nowa osada w tej konkurencji w grupie młodzieżowej, ale są to Mistrzowie Świata Juniorów z 2014 roku. Srebrni medaliści obu lat wymienili jednego zawodnika, a dwójka holenderska - brązowi medaliści obu lat startowali w tym samym składzie. Oprócz medalistów swojej pozycji w stosunku do ubiegłego roku nie zmienili jeszcze Włosi. W obu mistrzostwach ukończyli rywalizację na ósmym miejscu. Trzy państwa, które startowały także w ubiegłym roku zanotowały spadek w klasyfikacji. Litwini – z szóstego miejsca spadli na dziesiąte, Węgrzy - z piątego na trzynaste, a Estończycy – z jedenastego na czternaste. Natomiast dwie nacje w wyniku zmian osobowych zanotowały awans. Czesi – z piętnastego miejsca na dwunaste i Amerykanie – z szesnastego miejsca na piętnaste. Z ubiegłorocznych 18 państw uczestniczących w rywalizacji w tej konkurencji, aż dziewięć nie miało swoich dwójek w tym roku – Australia, Bułgaria, Chorwacja, Francja, Hiszpania, Irlandia, Mołdawia, Rosja i Szwajcaria. Doszły za to Belgia, Indonezja, Kanada, Meksyk, Polska i Południowa Afryka. Oprócz złotych medalistów tej konkurencji, dwójki niemieckiej całkiem nowe składy osobowe wśród tych co startowali w ubiegłorocznych mistrzostwach wystawili: Włosi, Litwini, Czesi, Węgrzy i Amerykanie, obok Norwegów połowę składu wymienili także Estończycy.

Polskę reprezentowała dwójka podwójna w składzie Mateusz Świątek i Marcin Sobieraj. Wprawdzie podczas regat w Gent wystartowała dwukrotnie w kategorii młodzieżowej osada brązowych medalistów Mistrzostw Europy Juniorów z 2014 roku Mateusz Świątek – Damian Rewers, nie spotkała się z najlepszymi młodzieżowymi osadami niemieckimi, które akurat w tych regatach startowały w seniorach. Zajęcie drugiego miejsca za trzecią osadą niemiecką nie do końca pozwalało określić poziom tej osady. W Ratzeburgu doszło jednak do konfrontacji z najlepszą aktualnie dwójką niemiecką Syring - Appel i niestety nasza osada nie zaprezentowała się najlepiej tracąc do Niemców 18,33 sek. Biorąc pod uwagę fakt, że Mateusz Świątek systematycznie podnosi swój poziom sportowy, a poziom Damiana Rewersa uległ stagnacji podjęto decyzję o wzmocnieniu osady poprzez połączenie Mateusza Świątka z Marcinem Sobierajem, który w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pływał w czwórce podwójnej, zajmując wspólnie z kolegami czwarte miejsce, a w tym roku przegrał selekcję do priorytetowej osady, jaką była czwórka podwójna. Tak zestawiona dwójka dopiero w trzeciej dekadzie lipca zaczęła pływać razem. Na początku sierpnia w biegu kontrolnym przy sprzyjających warunkach wietrznych na torze regatowym w COS-OPO Wałcz uzyskała czas 6:23,5 sek., co nieznacznie przekraczało wyznaczony limit czasowy. Ze względu na słabe jeszcze zgranie wynikające z krótkiego okresu wspólnego pływania i systematyczne postępy osady, na wniosek trenera kadry młodzieżowej władze związku wyraziły zgodę na jej start w Mistrzostwach Świata do lat 23.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8 maja – Regaty międzynarodowe - Gent (Belgia)
I miejsce w sobotę (skład osady: Świątek, Rewers)
II miejsce w niedzielę (skład osady: Świątek, Rewers)
2. 11 – 12 czerwca – Regaty międzynarodowe – Ratzeburg (Niemcy)
VI miejsce w sobotę (skład osady: Świątek, Rewers)
II miejsce w niedzielę (skład osady: Świątek, Rewers)

W Mistrzostwach Świata Polacy wystartowali trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i finale B.

W przedbiegu po dobrym wyścigu nasza dwójka zajęła drugie miejsce, które od startu nie było zagrożone. Na 500 metrów przed metą nawet na chwilę wyszła na czoło wyścigu, jednak na finiszu mocniejsi okazali zawodnicy Południowej Afryki, którzy poza tą chwilą przed finiszem cały czas prowadzili. Pozostałe przedbiegi wygrali faworyzowani Niemcy i Holendrzy. Szósty czas eliminacji napawał optymizmem przed półfinałami.

Realne szanse na włączenie się do walki o finał sprawiły, że zawodnicy przystąpili do półfinału bardzo zdeterminowani. Od startu poza dwiema pierwszymi osadami Niemiec i Kanady następne trzy w kolejności dwójki Belgii, Polski i Włoch stoczyły bardzo wyrównaną walkę. Jednak Włosi mający jeszcze 500m przed metą ten sam czas co nasi zawodnicy na finiszu wyraźnie osłabli i zajęli ostatecznie piąte miejsce. Natomiast Polacy z Belgami do końca toczyli bardzo wyrównaną walkę. Różnice na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500m między Belgami, a Polakami wynosiły kolejno 0,08 sek., 0,54 sek., 0,51 sek. i na mecie 0,63 sek. niestety na korzyść dwójki belgijskiej. Około 350 metrów przed końcową linią wydawało się, że nasi zawodnicy wyszli na trzecie miejsce, jednak zostali skutecznie skontrowani przez Belgów i to oni mogli cieszyć się z awansu do finału.

W małym finale nasza osada po mocnym starcie zajmowała drugą pozycję ze stratą 0,39 sek. do Meksykanów, na półmetku nieznacznie wyszła na czoło stawki, jednak nie utrzymała prędkości łodzi i osłabła spadając na trzecie miejsce.

Osada zestawiona dopiero po zakończeniu selekcji do priorytetowej z założenia w tej grupie wiekowej czwórki podwójnej, miała mało czasu na odpowiednie zgranie i przygotowanie do startu. Bardzo waleczna postawa w półfinale sprawiła, że niewiele jej zabrakło by awansować do finału. Przy lepszej dyspozycji i dłuższym przygotowywaniu realny był awans osady do finału. Słabsza jednak postawa w finale B sprawiła, że dwójka nie zrealizowała założeń wynikowych. Zajęcie IX miejsca nie zmienia opinii o jej niezłym poziomie sportowym, co przy uwzględnieniu faktu, że obydwaj zawodnicy mogą jeszcze w przyszłym roku startować w kategorii młodzieżowej i zdecydowanie poprawić swój końcowy wynik.

8. ÓSEMKA MĘŻCZYZN

BM8+

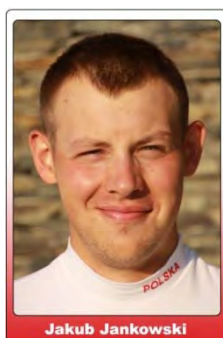
	Skład osady:	Wiek:	Klub:
	Krawitowski Damian	21 lat	AZS UMK Energia Toruń
	Janasik Jan	20 lat	KW04 Poznań
	Jankowski Jakub	20 lat	BTW Bydgoszcz
	Modrzyński Bartosz	20 lat	BTW Bydgoszcz
	Leszczyński Filip	20 lat	AZS UMK Energia Toruń
	Malinowski Olaf	20 lat	BTW Bydgoszcz
	Pawłowski Adrian	21 lat	RTW Lotto Bydgoscia
	Krajewski Łukasz	21 lat	SMS/PTW Płock
Sternik	Komakowski Bartosz	16 lat	AZS UMK Energia Toruń

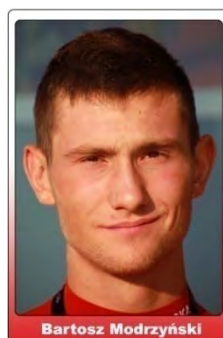
Damian Krawitowski

Jan Janasik

Jakub Jankowski

Bartosz Modrzyński

Filip Leszczyński

Olaf Malinowski

Adrian Pawłowski

Łukasz Krajewski

Bartosz Komakowski

Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański	– AZS UMK Energia Toruń
Rewers Mirosław	– KW04 Poznań
Badziągowski Marcin	– BTW Bydgoszcz
Tomasz Strychalski	– RTW Lotto Bydgoscia
Tomasz Radkowski	– RTW Lotto Bydgoscia
Karolak Jacek	– SMS/PTW Płock

Trener prowadzący w reprezentacji:

Szumański Mariusz

Prognoza wynikowa:	VI-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	finał A - do VI miejsca
Ostateczny wynik:	XI miejsce

W ósemce ze sternikiem mężczyzn w Rotterdamie wystartowało 13 osad. W ubiegłorocznych mistrzostwach startowało 11 osad w tej konkurencji. Przy trzynastu startujących osadach rozegrano w ramach eliminacji trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze załogi zdobywały bezpośredni awans do dwóch półfinałów. Następnie jeden repesaż, z którego także trzy ósemki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Z półfinałów trzy pierwsze załogi tworzą finał A walczących o medale, pozostali w finale B rywalizują o podział miejsc 7-12. Z ubiegłorocznych finalistów pozostały wszystkie osady. Ogólnie w tym roku z ubiegłorocznych uczestników tej konkurencji nie wystartowali jedynie Chorwaci i Bułgarzy. Doszły za to ósemki Holandii, Australii, Hiszpanii i Czech. W stosunku do ubiegłego roku całkowicie nowych zawodników w swojej ósemce mieli Brytyjczycy; Francuzi i Rosjanie wymienili po trzech zawodników, w naszej ósemce wymieniono połowę składu osobowego ubiegłorocznej załogi, a Niemcy i Rumuni wymienili po pięciu zawodników, Amerykanie sześciu, a Ukraina i Włosi mieli tylko po jednym zawodniku z ubiegłorocznej składu. W ósemce włoskiej wystartowali między innymi brązowi medalści Igrzysk Olimpijskich z Rio de Janeiro w dwójce i czwórce bez sternika (G. Abagnale i M. Lodo)

Z ubiegłorocznej składu polskiej ósemki, która zajęła w Płowdiw przedostatnie X miejsce zostało czterech zawodników (Krajewski, Krawitowski, Jankowski i Modrzyński). Dla pozostałych czterech zawodników start w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata był pierwszym startem w imprezie rangi mistrzowskiej w kategorii młodzieżowej. Nasza ósemka została zestawiona z czterech pierwszych dwójek bez sternika po Centralnych Wiosennych Regatach Kontrolnych w Poznaniu. Jedyną zmianą była wymiana najstarszego zawodnika i to z czwartej dwójki.

Tegoroczne starty międzynarodowe ósemki:

1. 7-8 maja – Regaty międzynarodowe - Gent (Belgia)
IV miejsce w sobotę (skład osady: Malinowski, Leszczyński Bartosz, Jankowski, Modrzyński, Pawłowski, Krajewski, Krawitowski, Leszczyński Filip, ster. Komakowski)
III miejsce w niedzielę (skład osady: Malinowski, Leszczyński Bartosz, Jankowski, Modrzyński, Pawłowski, Krajewski, Krawitowski, Leszczyński Filip, ster. Komakowski)
2. 11 – 12 czerwca – Regaty międzynarodowe – Ratzeburg (Niemcy)
III miejsce w sobotę (skład osady: Posyłajka, Szczepański, Jankowski, Modrzyński, Krawitowski, Krajewski, Pawłowski, Leszczyński Filip, ster. Komakowski)
III miejsce w niedzielę (skład osady: Janasik, Malinowski, Jankowski, Modrzyński, Krawitowski, Krajewski, Pawłowski, Leszczyński Filip, ster. Komakowski)

W tym sezonie ósemka wystartowała dwukrotnie w międzynarodowych regatach kontrolnych. W Gent drugiego dnia regat miała możliwość rywalizować z młodzieżowymi osadami niemieckim przygotowywanymi do Mistrzostw Świata w Rotterdamie. Po dobrym wyścigu zajęła III miejsce ulegając pierwszej osadzie niemieckiej 6,49 sek. i drugiej kontrolnej 3,86 sek. Oceniając styl jazdy osad niemieckich widać było dużo lepsze zgranie i opływanie. Wiosłowali w środku dystansu w tempie 37 uderzeń na minutę podczas gdy nasza osada 35. W Ratzeburgu oprócz osad niemieckich

wystartowała także ósemka Francji. Sobotnią rywalizację wygrała zgodnie z przewidywaniami osada niemiecka, 5,00 sek. przed Francją i 9,19 sek. przed Polską. W niedzielę w konkurencji 7 osad nasza ósemka zajęła również III miejsce przegrywając podobnie jak w sobotę z osadami Niemiec (5,78 sek.) i Francji (1,35 sek.). Wygrała natomiast z drugą i trzecią osadą Niemiec.

Porównując ósemkę do ubiegłorocznej należy stwierdzić, że prezentowała ona znacznie wyższy poziom na tym etapie przygotowań. Wskazywały na to między innymi wyniki testów trenerskich na ergometrze. W ubiegłym roku średnia sprawdzianu 2000m na ergometrze wynosiła 6:13,6 przy przeliczniku na masę ciała 4,74 W/kg, podczas gdy w tym roku odpowiednio 6:09,4 i 5,04W/kg.

W Rotterdamie Polska ósemka wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i w finale B.

W przedbiegu trafiła na osady Francji, Australii i słabych w tych mistrzostwach Czechów. Po starcie na prowadzenie wyszli Francuzi z Australijkami. Polacy od startu do mety płynęli na trzecim miejscu. Przez $\frac{3}{4}$ dystansu walczyli z Polakami Czesi, którzy jednak na finiszu zdecydowanie osłabli. Wyścig bez większej historii bowiem taka kolejność utrzymała się do mety. Nasza osada zrealizowała plan minimum awansując bezpośrednio do półfinału z trzeciego miejsca uzyskując dopiero dziesiąty czas eliminacji ze stratą do najszybszych w przedbiegach Holendrów 7,38 sek.

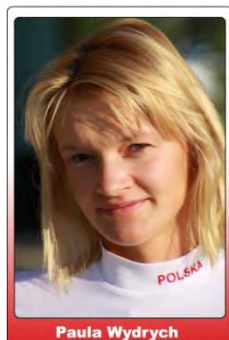
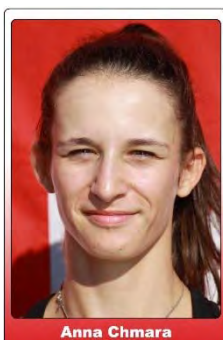
Do półfinału wydawało się, że nasi zawodnicy podeszli bardzo zdeterminowani, jednak mimo niezłego startu po 500 metrach zajmowali czwartą pozycję ze stratą 0,76 sek. do trzeciego miejsca. Na półmetku Niemcy zajmujący trzecią – ostatnią premiiowaną awansem do finału pozycję wyprzedzali Polaków o 1,68 sek. Niestety to było wszystko na co było stać naszą ósemkę w tym wyścigu bo drugą część dystansu pokonali ponad 10 sekund wolniej.

W finale B polska ósemka popłynęła chyba na miarę swoich możliwości, dużo lepiej rozkładając siły na dystansie. Czas drugiej połowy dystansu mieli minimalnie szybszy niż pierwszej. Jednak pozwoliło to tylko na zajęcie piątego miejsca w finale B ze stratą 6,95 sek. do zwycięskich w tym wyścigu Francuzów.

Mimo postępu i wyższego poziomu sportowego tegorocznej ósemki wypadła ona podobnie jak wyraźnie słabsza ubiegłoroczna. Poziom tej konkurencji w ubiegłym roku nie był najwyższy i w związku z tym federacje narodowe postanowiły szukać szansy medalowej w tej właśnie konkurencji zestawiając osady z najlepszych perspektywicznych o bardzo dobrych warunkach fizycznych zawodników, a w Polsce niestety brak jest szerszej grupy zawodników z odpowiednim poziomem mocy (minimum 6:10 w teście 2000m na ergometrze). Z roku na rok coraz słabsze wyniki osad długowiosłowych oraz coraz węższa grupa do selekcji potwierdza trwający od 2014 roku regres w wiosłach długich. Aby osiągnąć satysfakcjonujący wynik muszą wykonać jeszcze bardzo dużo pracy i podnieść swój indywidualny poziom sportowy, bowiem na zasilenie grupy wiosłujących wartościowymi zawodnikami z juniorów w najbliższej przyszłości nadal nie można liczyć. Natomiast ocena startu ósemki w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Rotterdamie mimo nieznacznego postępu w stosunku do roku ubiegłego może być jedynie negatywna.

9. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIET BLW2x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Chmara Anna	22 lata	BTW Bydgoszcz
Wydrych Paula	22 lata	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Marcin Badziągowski	- BTW Bydgoszcz
Jarosław Szymczyk	- AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Marcin Badziągowski

Prognoza wynikowa:	IV-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	finał A
Ostateczny wynik:	XIII miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata zgłoszono 17 osad. W ubiegłym roku startowało 18 dwójek. Przy takiej ilości zgłoszonych załóg system eliminacji FISA przewiduje rozegranie trzech przedbiegów z których po dwie pierwsze osady awansują bezpośrednio do półfinałów, a następnie dwóch repasaży z których po trzy pierwsze dwójki uzupełniają dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostałe załogi w finale C walczą o podział miejsc 13-17.

Z federacji, które miały w tej konkurencji swoje osady w ubiegłym roku teraz zabrakło Brazylijek, Bułgarek, Norweżek, Rumunek, Szwajcerek i Tajlandek. Wystartowały za to dodatkowo Holenderki, Węgierki, Rosjanki, Tunezyjki i Austriaczki. Wśród startujących w obu latach jedynie Hiszpanie przywieźli te same zawodniczki. Połowę składu wymieniło pięć federacji: Nowa Zelandia, Włosi, Grecy, Duńczycy i Polacy, a całkowicie nowe zestawienia do rywalizacji zgłosiło sześć państw: Chiny, Australia, Niemcy, Kanada, Japonia i USA. W wyniku tych zmian nastąpiły rotacje w zajmowanych ostatecznie miejscach. Awansowały w klasyfikacji Włoszki – z czwartego miejsca w ubiegłym roku na trzecie w tegorocznych Mistrzostwach Świata, Australijki – z siódmego na piąte, Niemki – z ósmego na szóste, Kanadyjki – z dziewiątego na siódme, Greczynki – z dziesiątego na ósme, Hiszpanki – z jedenastego na dziesiąte oraz Dunki, które w ubiegłym roku nie stanęły na starcie finału C, teraz zajęły dziewiąte miejsce. Natomiast spadek zanotowała Nowa Zelandia – z pierwszego miejsca na drugie, Chiny – z drugiego na czwarte, Polska – z szóstego na trzynaste, Japonia – z trzynastego na czternaste i USA – z czternastego na piętnaste.

W naszej reprezentacji startowały zawodniczki stanowiące aktualnie czołówkę krajową w kategorii młodzieżowej oraz potencjalne kandydatki w przyszłości do reprezentacji narodowej senierek.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

1. 7-8 maja – Regaty międzynarodowe - Gent (Belgia)
II miejsce w sobotę
V miejsce w niedzielę
2. 11-12 czerwca międzynarodowe – Ratzeburg (Niemcy)
II miejsce w sobotę
VI miejsce w niedzielę

W Rotterdamie nasza dwójka wagi lekkiej wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, w repasażu i w finale C.

W biegu eliminacyjnym osada zajęła 4 miejsce, a bezpośrednio do półfinału awansowały tylko dwie pierwsze, wyraźnie przegrywając z dwoma późniejszymi medalistkami tej konkurencji - osadą Nowej Zelandii i Włoch. Polki ambitnie walczyły z Greczynkami o trzecie miejsce. Jednak w drugiej części dystansu wyraźnie osłabły. Uzyskały przy tym dopiero trzynasty rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

W repasażu zawodniczki przegrały awans do półfinału z Dunkami o sekundę. W regatach międzynarodowych w Ratzeburgu przegrały z tą samą osadą ponad 20 sekund. Drugi przedbieg okazał się znacznie wolniejszy od tego w którym płynęła nasza osada. Polki w tym biegu ambitnie walczyły o wejście wyżej, wiostując chyba zbyt wysokim tempem jak na ich obecne umiejętności techniczne. Bardzo długi finisz na tempie w granicach 38-40 nie przyniósł niestety rezultatu w postaci przyśpieszenia prędkości łodzi.

Finał C w wykonaniu osady był zdecydowanie najlepszy. Rozłożenie sił podczas dystansu utrzymanie rytmu i spokojniejszej ekonomiczniejszej jazdy pozwoliło wygrać finał z czasem 7:16,00. Rezultat ten dałby drugie miejsce w finale B, który był rozgrywany 1:15 godz. po starcie finału C, przy podobnych warunkach pogodowych.

W trakcie przygotowań do Mistrzostw Świata podczas przejazdów kontrolnych na dystansach 1500, 1000 i 500 m nasza dwójka uzyskiwała czasy średnie lepsze niż w trakcie regat głównych, a jednak mimo chęci i walecznemu charakterowi obu zawodniczek nie podołały trudom regat głównych. Nie ma co ukrywać, że osada potwierdziła, że sam waleczny charakter i chęci nie wystarczą do zrealizowania postawionych przed nimi zadań. Przygotowania podczas BPS przebiegały bez kontuzji, a plan w całości został wykonany. Największym problemem osady było dopasowanie techniczne. Widoczne było, że obie zawodniczki trenują w klubach głównie na jedynkach i okres przedstartowy jak się okazało podczas regat to za mało czasu na zmianę nawyków wyuczonych przez lata. Jedna zawodniczka jest bardzo mocną fizycznie jednak jej siła niekiedy zakłócała rytm wiosłowania, natomiast druga może słabsza fizycznie jednak z większym poczuciem rytmu wiosłowania. Mimo braków fizycznych i somatycznych osadzie nie można odmówić chęci walki. Wielkie zaangażowanie, motywacja i dobra atmosfera w osadzie powodowała szybką reakcję na uwagi techniczne co zaowocowało zdecydowaną poprawą wizualną osady. Niestety podczas maksymalnego wysiłku wracały stare nawyki co powodowało zwalnianie prędkości łodzi na dystansie. Należy mieć nadzieje, że jeśli zawodniczki będą kontynuować swoją pracę nad możliwościami fizycznymi i technicznymi to w przyszłości zasilą grupę seniorską kobiet wagi lekkiej. Przed osadą postawiono chyba zbyt wysokie zadanie bo w rezultacie dwójka zajęła dopiero 13 miejsce.